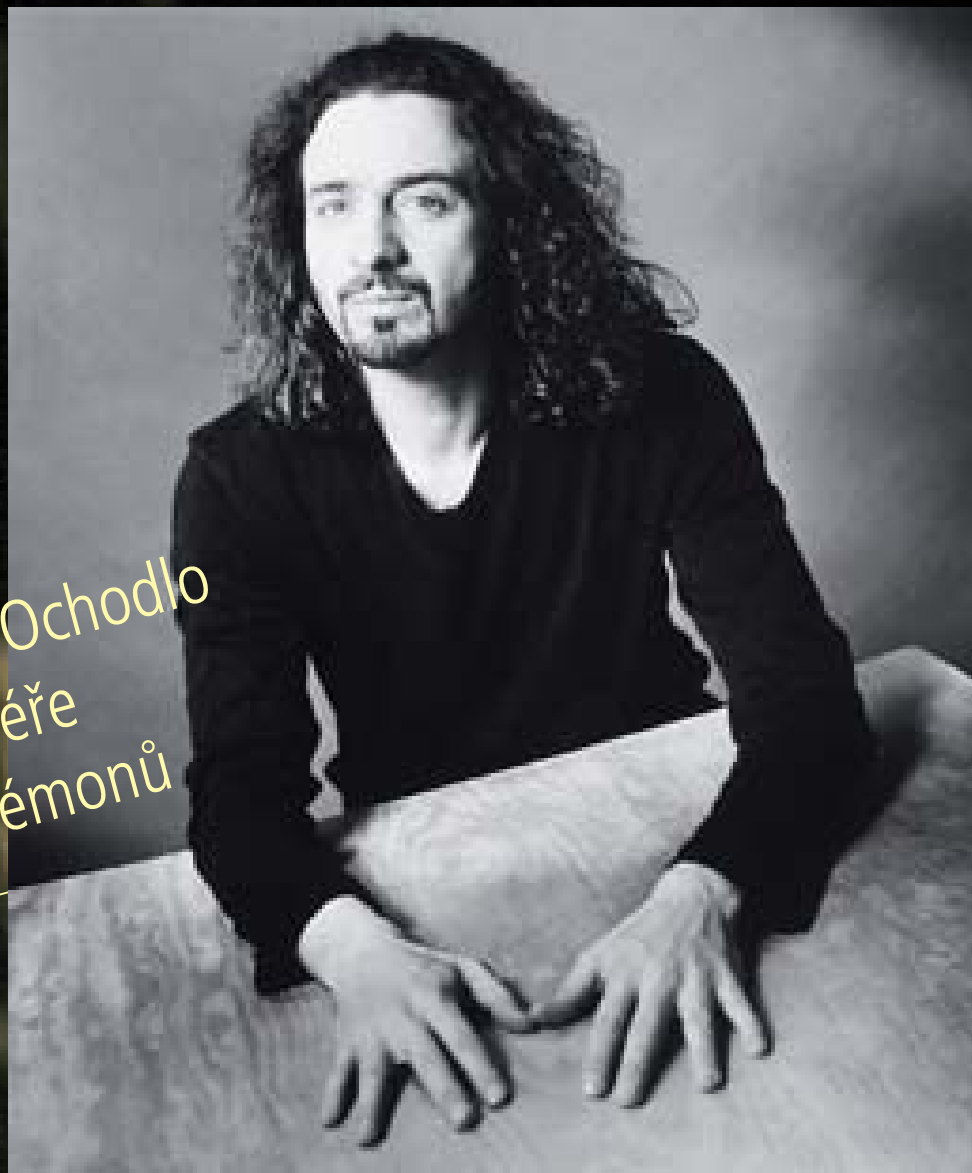

ap aus

NÁRODNÍ DIVADLO
V BRNĚ

Režisér
André Hübner-Ochodlo
o české premiéře
severských Démonů

Jeden den se sólistou baletu Janem Fouskem
Don Giovanni v Janáčkově opeře

PARTNEŘI NDB

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

COLOSSEUM

brněnská revue o společnosti, kultuře a obchodu

Na úvod

Malá reklama

Každý z nás má v sobě nějaké ty démony či běsy. Říká se to, ale kdo ví, jestli to je pravda. Člověk do člověka nevidí, a co oči nevidí, to srdce nebolí. A tak koho zajímá, čím se kdo trápí? Každý má svých starostí do haleluja.

Léto brzy skončí, den se povážlivě zkrátí, přijde tma a s ní temné myšlenky. I to se říká a podle odborníků na duši to tak prý i je. Život je složitý a lidská psyché má nepřeborné množství zákrutů a vývratů. A co s dáblíky, kteří nám za dlouhých tmavých nocí našeptávají samé nesmysly a pokoušejí naše lepší JÁ?

Společenský bonton nás nutí své případné bubáky schovávat. V pořádku. Ale „odtud potud“. Může se stát, že naši interní bubáci zmizí, to když máme lepší JÁ se silně vyvinutým sebevědomím. Může se stát, že nás přemůžou, a pak je to zlé. Člověk se trápí. V další fázi postižený či postižená trápí všechny kolem. Přicházejí další stadia: člověk přestává vnímat svou nenávist a zlost a je přesvědčený, že on jediný je v právu a spravedlivý. A dále...

Tak takhle nějak se rodí dáblík, z něhož vzniká postupem času démon a nakonec zůstane běs.

Co s tím? Chodme do divadla. Tady nám autoři, herci a režiséři nabízejí alternativu života, při níž můžeme nanečisto probírat životní příběhy, ať už vážně nebo se smíchem. „Od dobrého představení očekávám, že mě nebude nudit a odpoutá mě od reality tak daleko, že zapomenu i na svět uvnitř mě samotného a budu schopen objevovat okolní svět i sebe sama z odlišného pohledu,“ říká v rozhovoru na straně třináct režisér první premiéry NDB letošní sezony s názvem *Démoni* André Hübner-Ochodlo. A proto chodme do divadla. Je to zdravé pro duši. ŠM ■

Obsah

2. Zprávičky
4. Jeden den se sólistou baletu Janem Fouskem
6. Rozhovor s Janem Fouskem
9. Agentura Amneris vás zve
10. Premiéry NDB
v nové sezoně 2006/2007
13. Rozhovor s režisérem české premiéry hry *Démoni* André Ochodlem
18. Návrat McDonaghova Osiřelého západu
20. Taneční mosty mezi Brnem a Německem
22. Recenze Baletního večera na hudbu skladatelů XX. století
24. Janáčkova opera připravuje Dona Giovanniho a *Idomenea* W. A. Mozarta
26. Výročí
28. Zářijový program NDB
30. Říjnový program NDB

Titulní strana:

André Hübner-Ochodlo, režisér a muzikant, v současné době chystá v Mahenově činohře první premiéru NDB v této sezoně a zároveň první české uvedení hry Larse Noréna *DÉMONI*

Foto: archiv André Hübner-Ochodlo

NÁRODNÍ DIVADLO
V BRNĚ

aplaus – měsíčník Národního divadla v Brně, Dvořákova 11, 657 70 Brno

ředitel Mgr. Zdeněk Prokeš

tel.: 542 158 111, e-mail: aplaus@ndbrno.cz

redakce: Šárka Motalová

korektura: Eva Strnadová

sazba: grafické sdružení Jonatán, Dvořákova 13, Brno, www.jonatan.us

tisk: ofsetová tiskárna Meral, Kovářská 4, Brno

náklad: 3 500 ks

ročník VII, č. 7

MK ČR E11077

Zprávičky

Talacková a Holánová v pražském Národním divadle

Od této sezony se diváci budou s herečkami Kateřinou Holánovou a Antonií Talackovou v Mahenově činohře setkávat méně a méně. Obě dvě dostaly nabídku z první scény v ČR a přijaly ji.

Kateřinu Holánovou oslovili z ND nečekaně v červnu a rozhodnout se musela co nejrychleji. „Taková nabídka se neodmítá,“ říká. O tom, jak bude moci hostovat ve svých dosavadních rolích v Mahenově činohře, se jedná. Kateřina Holánová ztvárnila nezaměnitelným způsobem něnou Katrin v inscenaci Matka Kuráž, dále Anežku ve Škole žen, Viviane v komedii Taková ženská na krku, menší role měla ve Hře o Janáčkově. Podle posledních výsledků jednání role Anežky bude přeobsazena Evou Novotnou, ve Hře o Janáčkově místo Holánové vystoupí nová posila Mahenovy činohry Henrieta Hornáčková.

U Antonie Talackové tomu bylo s pražským angažmá trochu jinak. O přestupu uvažovala už delší čas z vážných rodinných důvodů. Antonie v Mahenově činohře hrála Rosalindu v inscenaci Jak se vám líbí, Lucette Gautier v Takové ženské na krku a Karin Thimmovou v Hořkých slzách Petry von Kantové. Její roli v Hořkých slzách přebírá Zuzana Ščerbová.

-ota- ■

Nový šéf marketingu Martin Foretník vystavující

Jak se pozná nový šéf Odboru marketingu a propagace NDB? Krátké vlasy, brýle a v ruce štětec. Martin Foretník nastoupil 1. srpna 2006 do funkce vedoucího již zmíněného odboru, a to znamená, že na štětec mu zbude méně času. Ovšem letošní léto mu budoucí očekávanou absencí ve výtvarničtě vynahradilo: začátkem července výstava ve Finsku, koncem července vernisáž výstavy v Praze v Klubu 21 poblíž Václavského náměstí a k tomu spoluúčast na brněnské mezinárodní výstavě Identita. V Radnické ulici má vystaveny mezi výtvarníky z celého světa dva plakáty. Zatímco výstava ve Finsku, na níž spolupracoval se svými dvěma kolegy, trvala měsíc, ta v Praze bude až do Vánoc. „Vystavuji už deset let,“ říká, přičemž jeho obrazy za ta léta viděli návštěvníci mnoha měst ČR, například v Českém Krumlově, v Karlových Varech, v Praze, Ostravě, Olomouci.

Kreslit začal v devatenácti. „Tehdy jsem žil s výtvarnicí, jejíž táta byl profesorem výtvarného umění, a ten mě ovlivnil. Začal jsem chodit k němu do ateliéru,“ vzpomíná na začátky. „Zkoušel jsem všechno možné od tužky a uhlu, přes keramiku a šperky, až jsem se našel v tuši. Mám svou metodu tečkování štětcem.“ V poslední době se věnuje také tiskům a na svém kontě má i ilustrace knih.

A co nového chystá v NDB? „Mimo jiné plánuji nové akce, které by měly přiblížit NDB a jeho umělce divákům a nejširší kulturní veřejnosti.“

-ota- Fota René Mitrenga ■

Martin Foretník vpravo při vernisáži výstavy v pražském Klubu 21 s majitelem Klubu, bývalým moderátorem Janem Musilem.

Dva z Foretníkových výtvarů jsou k vidění v Brně v Radnické ulici na výstavě Identita. Na snímku s dalším účastníkem výstavy a grafikem Aplausu Václavem Mekyskou při vernisáži 26. července.

Setkání dvou Verlainů – hollywoodského a brněnského

Závěr sezony patří už mnoho let v Mahenově činohře festivalu Poláčkovo léto. Také na přelomu června a července 2006 odjeli členové souboru do Rychnova nad Kněžnou, kde se přehlídka koná, letos s inscenacemi *Taková ženská na krku*, *Kráska a zvíře* a *Lucerna*. Ač se to zdá nepravděpodobné, potkali tam hvězdu vpravdě světové úrovně, herce Davida Thewlise, na filmovém plátně například vlkodlaka Remuse Lupina z třetího dílu *Harry Potter* a vězeň z *Azkabanu* či Paula Verlaina z *Úplného zatmění*. Náhoda svedla dohromady právě filmového prokletého básníka s představitelem Verlaina v brněnské úspěšné tanečně-činoherní inscenaci *Úplné zatmění*.

„Byla to náhoda,“ popisuje setkání Martin Sláma (brněnský Verlain), „šli jsme s kamarády kolegy na oběd na zahrádku a tam seděl mně povědomý člověk. Říkal jsem si, odkud ho znám? Pak přišel Petr Halberstadt a řekl, člověče, ten hrál Verlaina v *Zatmění*, ale nevěřil jsem mu. Postupně jsme zjistili, že se skutečně jedná o anglického herce Davida Thewlise, který mimo jiné hrál například i ve filmu *Sedm let v Tibetu*. Pozvali jsme jej na drink, on přijal, a pak jsme si povíдали. Byl moc milý, příjemný a vtipný.“

Jak herci zjistili, Thewlise doprovázel svou ženu při natáčení Jakubiskova filmu *Čachtická paní*. „Ptal se na Brno, že Prahu a Bratislavu zná, a na naše divadlo. Říkal, že sice začínal jako divadelní herec, ale na divadlo teď nemá čas. Nedávno tedy měl v Los Angeles scénické čtení s Meryl Streepovou, pokud to lze považovat za divadlo,“ přiblížil dále setkání Martin Sláma. Podle něj v nejbližší době Thewlise čeká natáčení dalšího dílu *Harryho Pottera*.

Herci Mahenovy činohry s anglickým kolegou Davidem Thewlisem: zleva Ondřej Novák, Martin Sláma, David Thewlise, Petr Halberstadt, Petr Bláha a dole Václav Vašák.

-ota- ■

Změny v Janáčkově opeře

Změny o prázdninách potkaly i Janáčkovu operu NDB. Ředitel NDB Zdeněk Prokeš v návaznosti na výběrové řízení pověřil od prvního srpna vedením opery Karla Drgáče, dosavadního šéfa Reduty. Vloni na podzim totiž o uvolnění z funkce uměleckého šéfa JO ze zdravotních důvodů požádal Milan Kaňák.

Karel Drgáč vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity (1979), operní režii na Hochschule für Musik und darstellende Kunst in Wien (1982) a absolvoval nástavbu v oboru Kulturní management na výše jmenované vysoké škole. V praxi působil například jako asistent režie u Jean-Pierra Ponnella, Franka Corsara, dodnes působí jako intendant Operního festivalu v rakouském Garsu. Dále zkušenosti získával jako šéf opery Smetanova divadla v Praze či ředitel Státní opery v Praze.

V roce 2001 získal Karel Drgáč Čestné uznání Spolkové země Dolního Rakouska v kategorii hudebně dramatických děl a v roce 2005 obdržel Zlaté vyznamenání za zásluhy o rozvoj Spolkové země Dolního Rakouska.

Jeho prvním režijním počinem v Janáčkově divadle bude opera W. A. Mozarta *Don Giovanni*, která má premiéru 13. října 2006.

Janáčkova opera získává od září i nového dramaturga. K dramaturgyni Patricii Částkové přichází Beno Blachut mladší, který nastupuje za Zbyňka Brabce.

-ota- ■

...Janem Fouskem, sólistou baletu NDB

Jan Fousek i přes svůj éterický zjev a mládí patří mezi výrazné osobnosti baletu v České republice. K tanci jej přivedly okolnosti, nikoliv pevné rozhodnutí, ovšem jak sám říká – jsem tomu rád. Za studií se účastnil mnoha mezinárodních soutěží: například Mezinárodní baletní soutěže ve Vídni, Contest, kde se v roce 1999 dostal do finále, v roce 2000 získal třetí cenu v kategorii B – Junior v Soutěžní přehlídce tanečních umělců ČR a SR.

Po absolutoriu na brněnské Taneční konzervatoři v roce 2002 nastoupil do angažmá v baletu NDB. Od loňské sezony zde působí jako jeho sólista a hned na sebe upoutal pozornost třemi výraznými rolemi. Za ztvárnění Arthura Rimbauda v Úplném zatmění, které režíroval Libor Vaculík, byl nominován na Cenu Thálie 2005. Začátkem roku 2006 na sebe upozornil v roli Aminta v baletu Sylvie (režie Bronislav Roznos) a na jaře pak nastudoval další náročnou roli Smrt ve Svěcení jara (režie Libor Vaculík). První jmenovaný balet je tanečně-činoherní drama, druhý je moderně pojatý na klasickou hudbu a třetí ztvárňuje sugestivním způsobem holocaust. Ovšem Honza, jak mu v divadle

říkají, tančí i klasické role. Namátkou Solora v Bajaděře, Alího v Korzárovi. Z dalších úspěchů lze jmenovat první cenu v Mezinárodní baletní soutěži v Brně v roce 2002 v kategorii A – Senior či Cenu Philip Morris za největší talent roku v oboru klasický tanec v roce 2004. Všechny své dny věnuje tanci – tréninku, zkouškám, představením. Ovšem jako každý smrtelník má i obyčejnější starosti. O čemž svědčí jeden červnový den, který jsme s ním strávili skoro celý – viz fotografie str. 5.

Den Honza začíná jako většina z nás snídaní. A kdo by čekal bohaté jídlo, mýlil by se. Ve svém pokojíku si Honza (foto 1) dal džus a tři kousky rohlíku. Pak spěchal s autem do servisu (foto 2) a po vyřízení (foto 3) musel pěšky a rychle do divadla na trénink. Nejprve se na sále sám rozcvičil (foto 4, 5), což nebývá vždy pravidlem, a pak pokračoval s kolegy tréninkem (foto 6). Mimochodem, překvapil mě závěr tréninku, kdy se sobě navzájem všichni včetně pedagoga baletního souboru, tedy Jiřího Horáka, lehce a jak jinak než šarmantně poklonili. Hezké gesto. Po krátké pauze Honzu čekala zkouška na brzké představení Labutího jezera – na fotce číslo 7 o pauze zkoušky s kolegyní Lenkou Čechovou. A pak sprcha a oběd s dalšími kolegy – Michalem Štípou a Evou Trinnerovou (foto 8). A pak zase do servisu pro auto a tam se s námi rozloučil (foto 9). Běžel se domů učit na zkoušku. Honza totiž dále studuje. A k učení na zkoušku potřeboval klid. Večer se vrátil do divadla, tentokrát jako divák. Zhlédl představení Choreografického divadla Johanna Kresnika z Bonnu a po něm si na chvíli popovídal s přáteli, kolegy i hostujícími tanečnicí (foto 10). A pak už spát. Ovšem kdo ví, jestli to stihl do půlnoci.

Rozhovor:

• **Jak vypadá váš průměrný pracovní den?**

Mám určitě dva typy průměrného pracovního dne. Záleží na tom, jestli je večer představení nebo ne. Když není, tak toho stihnu více (*smích*), můžu si dovolit více se unavit. Ráno začíná tím, že vstanu jako každý...

Dům vlna MAXIMVS (změna sídla)

Lidická 26, Brno

(Gaute centrum, bývalý dům nábytku Tusculum, naproti hotelu Slováci)

tel: 542215977, mobil: 737 045 959 e-mail: info@maximvs.cz, www.maximvs.cz

MAXIMVS

více informací na www.maximvs.cz

1

2

3

4

5

6

7

8

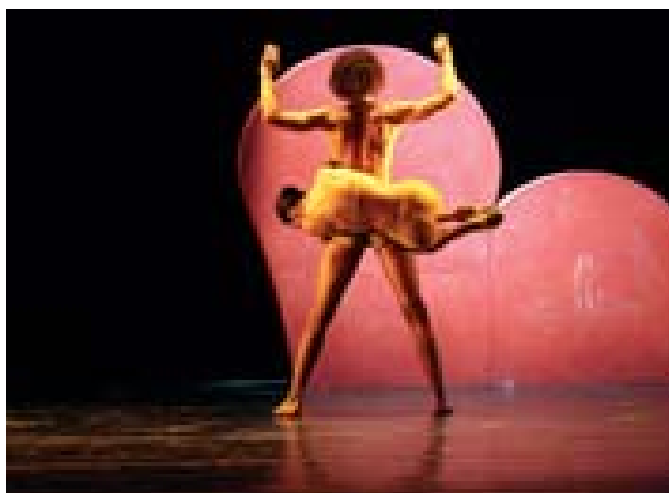

9

10

Jeden den s...

Leoš Janáček *Sonáta*.

• V kolik?

Ve tři čtvrtě na osm, jezdím do práce autem, takže si můžu přispat, je to tak pro mě snazší. Do divadla jedu tak ve čtvrt na devět, někdy se rozcvičím – podle toho, jak to stíhám, pak je trénink, který trvá tak 45 minut nebo hodinu, někdy hodinu a čtvrt, podle titulu, který se zkouší, a kolik je času. Následuje zkouška daného baletu, jenž je zrovna na repertoáru. Pak jdu buď do školy, nebo vyřídit věci, které nemůžu dělat, když je

večer představení, protože si musím odpočinout a soustředit se na něj. Z toho vyplývá, že když mám večer představení, den probíhá úplně jinak. To jdu na trénink a pak na zkoušku, kde už nezkouším naplno, jenom si to tak procházím, a odpoledne si jdu lehnout, odpočívám a připravuji se na představení.

• Jak?

Projdu si inscenaci v duchu. Když je potřeba, prohlédnu si ještě video.

• Jste před představením, jakýmkoliv, nervózní?

Už ani ne, teď spíš přemýšlím, co se mi nevydařilo v minulém představení, na co si mám dát pozor, co vylepšit apod.

• Co studujete a kterým rokem?

Studuji obor taneční pedagogiky na JAMU, v říjnu začnu čtvrtý ročník.

• Proč jste se tak rozhodl? Jste na začátku své taneční kariéry, sotva jste vyšel jednu školu...

To je sice pravda, ale rozhodl jsem se pokračovat hned ve studiu kvůli vojně. To byl první impulz. Poslední rok, to ještě byla vojna povinná, padl právě na mě. Věděl jsem sice, že ještě chci studovat, ale asi bych nešel tak brzy po absolutoriu. Dal jsem si rok pauzu. A proč studuju dál? Profese tanečníka je totiž otázkou času.

Jan Fousek jako Arthur Rimbaud v *Úplném zatmění*.

• **Co se s tímto oborem dá dělat?**

Budto učit na konzervatoři, nebo si založit vlastní taneční školu (*smích*).

• **Jste mladý a už vás napadlo, že byste mohl učit?**

Člověk nikdy neví, jak dlouho mu bude dáno tancovat, někdy to trvá kratší dobu, než by třeba předpokládal. Vůbec si netroufám odhadnout, jak dlouho to bude u mě.

• **Jak dlouho byste chtěl tančit?**

Samozřejmě co nejdéle. Pokud to půjde. Ale doufám, že jednou odhadnu správný čas, kdy bych měl odejít.

• **Dovedete si sám sebe představit jako učitele?**

Já? Sebe? Určitě. Hrozně by mě to bavilo.

• **Jak to vlastně u vás s tancem začalo?**

Chodil jsem na ZUŠ, která byla ve stejné budově jako je Taneční konzervatoř. Navštěvoval jsem tam lidový kroužek. Odtamtud jsem přešel na konzervatoř. Tehdy ještě profesorky z konzervatoře chodily na základní školy dělat tzv. náборы. V devíti letech jsem šel na přijímací zkoušky a ze čtvrté třídy do páté jsem přešel na Taneční konzervatoř. Neuvažoval jsem nad tím, proč já a tanec. Prostě to přišlo a já jsem za to dodnes rád.

• **V páté třídě, to jste se dostal do úplně jiného světa?**

No, to jsem si vůbec neuvědomoval. Vlastně až v prvním ročníku jsem viděl vůbec první balet – Labutí jezero. Měl jsem jedno období krizi, bylo to asi ve třetím ročníku. Najednou jsem měl pocit, že mě tanec nebaví, ale brzy mě to přešlo.

• **Studoval jste osm let a pak hned do NDB?**

Bylo to trochu složitější. Ve škole jsem dost jezdil po soutěžích a v osmém ročníku jsem byl na soutěži v St. Pöltnu, kde byl předsedou poroty Renato Zanella, tehdejší šéf baletu ve Wiener Staatsoper. Nabídl mi do Vídně smlouvu bez konkurzu. Na jedné straně jsem měl strach, ale pak jsem si říkal, komu se poštěstí jít hned ze školy ven. Vůbec jsem neváhal a nabídku přijal. Jenomže to už jsem měl za sebou tři úspěšné konkurzy: do Plzně, do ND v Brně a v Praze. Nabídku do Brna jsem odmítl kvůli Praze, kde tenkrát nastupoval Petr Zuska. Byl velmi vstřícný, a tak jsem se rozhodl jít tam. Pak ale přišla zmíněná nabídka do Vídně a já jsem odmítl i Prahu. Nakonec však ve Vídni smlouva nebyla, což mně dost zkomplikovalo situaci. Začátek sezony a já byl bez angažmá. Přišel jsem tedy s prosíkem sem a pan ředitel Zdeněk Prokeš, který byl tehdy šéfem baletu, mně naštěstí vyhověl.

• **To jste šel do sboru, sólistou jste se stal v sezoně 2005/2006?**

Ano, sólovou smlouvu mám od minulé sezony. Měl jsem ale štěstí, že jsem nastoupil v době, kdy tady probíhala generační výměna tanečníků, takže jsem hned od začátku dostával sólové příležitosti. Úplně první byl Arabský tanec v Louskáčkovi, pak Svatební pár v Giselle, Benvolio v Romeovi a Julii, Přítel v Labutím jezeře anebo Snoubenec v Rose Latulipe – to jsem se poprvé na jevišti setkal s Janou Příbylovou. Bylo to velmi zvláštní, protože se mi tím splnilo přání zatančit si s ní.

• **Jste zaměřený na klasiku, nebo na modernu, nebo na vše?**

Myslím si, že by tanečník měl být rozhodně všestranný. Kdyby se mě takhle někdo zeptal dříve, odpověděl bych jednoznačně: klasika. Poslední dobou váhám, co mě naplňuje více. V divadle máme obojí. Klasika mě baví a chci ji určitě dělat dál, moderna ale přináší silnější a hlubší emoce, příběhy, které můžu více prožívat

Jeden den s...

a skrze své tělo lidem sdělit. Má víc možností, jak dát do inscenace něco ze sebe. V klasice je to trochu svázanější, uhlazenější, ale tak to má být. Modernu si teď užívám víc, ale klasiky bych se zatím vzdát nechtěl.

• **V této sezoně jste měl tři velké výrazné role v moderních baletech – Rimbaud, Aminta a Smrt. Každá je úplně jiná?**

Ano, a je to dobře. Mám rád rozdílné role. Každý večer prožíváte něco jiného a jiné pocity si pak odnášíte i domů.

• **Tyhle role jsou fyzicky hodně náročné?**

Je to tak. Všechny jsou těžké, ale každá jinak. V Úplném zatmění si jako Rimbaud od začátku do konce nevydechnu. Je tam spousta tanečních ploch, mezi kterými mám čtrnáct převleků. Navíc je tato role velmi náročná i po herecké stránce, neboť obsahuje spoustu hereckých poloh. V Sylvii jako Aminta šplhám po vysokých konstrukcích nahoru dolů a zleva doprava. Začátek je sice trochu volnější, ale potom jsem na jevišti víc než půl hodiny

v kuse, což je pro tanečníka dost dlouhá doba. A co se týká Svěcení jara, možná by se mohlo zdát, že to příliš náročná role není, ale opak je pravdou. Jelikož se jedná o dost sugestivní pojetí role, celou dobu mám svaly v napětí a upřímně řečeno – někdy se jim to moc nelíbí. (smích) Ale mě náročná představení baví. Někdy to člověk ještě nedotancí a už nemůže, jindy by si dal představení ještě jednou. Ale to divák nesmí nikdy poznat – nebo spíš neměl by.

• **Mimochodem, jak zvládáte ty převleky v Úplném zatmění?**

Díky paní garderobiérce, která už čeká v zákulisí s nachystaným kostýmem. A když náhodou „lezu“ do

jiných kalhot, tak mě hned upozorní. V téhle inscenaci jsou kostýmy moc dobré. A i když třeba vypadají, že jsou z tvrdého materiálu, není to tak. Jsou měkké, nebrání jakémukoliv pohybu, dá se v nich dobře dýchat, což u některých korzetů v klasických baletech není pravidlem.

• **Jak se díváte na konec minulé sezony?**

Za čtyři roky, co jsem zde, mě nenapadlo hodnotit uplynulou sezonu. Letos jsem se poprvé nad ní zamyslel a hodnotím ji velmi pozitivně, neboť byla pro mě zatím nejúspěšnější. Tři krásné a výrazné hlavní postavy v zajímavých a náročných baletech, navíc za jednu z nich nominace na Cenu Thálie – co víc si během jediné sezony přát?

• **Jak prožívají vaše úspěchy doma?**

Celá rodina to prožívá se mnou. Když jsem byl na konzervatoři, chodili všichni pravidelně na koncerty, teď, když jsem v divadle, se snaží nepropást žádnou premiéru, nejvíc chodí samozřejmě máma –

ta jde i několikrát za sebou, sbírá všechny kritiky a články, které archivuje.

• **Kritizuje vás někdy maminka po představení?**

Občas ano, už ledacos za ty roky pozná, ale většinou mě chválí.

• **A co nová sezona, která právě začíná?**

Ještě nevím. Myslím si, že pro mě nebude tak plodná jako ta minulá. Trochu se toho bojím, ale uvidíme, třeba budu mile překvapen. V září jedeme do Německa, v říjnu mě na vysoké čeká malá státnice, takže začátek bude hektický, a pak uvidíme...

-ota-, foto na str. 5 -ota-, ostatní foto Luděk Svítal ■

Jan Fousek s Martinem Žákem v Úplném zatmění.

MATINÉ 2006

Festival komorní hudby, XI. ročník

září 2006, vždy 10.30 hodin, Dům U Rudého voła – Koblížná 2

www.unis.cz/amneris
amneris@post.cz

3. 9. 2006

*M. P. Musorgskij,
S. Rachmaninov, G. Fauré*

Jan Štáva – bas
Jitka Zejdová – klavír
Josef Kliž – violoncello
Pavlina Bartoniková – harfa

10. 9. 2006

*F. P. Tosti,
W. A. Mozart*

Vladimír Chmelo – baryton
Šárka Králová – klavír
Marta Talabová – flétna

17. 9. 2006

B. Smetana, B. Martinů

Jana Štefáčková – mezzosoprán
Sabina Vajdová – klavír
Smyčcové trio Gideon

24. 9. 2006

A. Dvořák, L. Janáček

Jitka Zerhauová – mezzosoprán
Drahomíra Ritzová – klavír
Moravské kvarteto

Předprodej vstupenek:

BKC, Běhounská 17, tel.: 542 210 863

Koncerty se konají za podpory Statutárního města Brna a ve spolupráci s Národním divadlem v Brně.

OPERNÍ ŠPILBERK

G. Verdi **TRUBADÚR**

Převzatá inscenace Divadla J. K. Tyla v Plzni

Účinkují: Dalibor Tolaš, Ivana Šaková, Jan Adamec, Jitka Zerhauová,
Jevhen Šokalo, Jana Tetourová, Jiří Hájek, Tomáš Jindra
Zdeněk Lahoda orchestr a sbor Divadla J. K. Tyla/Plzeň

dirigent Pavel Šnajdr, režie Jan Burian

2. září 2006 ve 20.30
nádvoří hradu Špilberk

G. Verdi **REQUIEM**

Účinkují: Helena Kaupová – soprán, Jitka Zerhauová – alt,
Michal Lehotský – tenor, Martin Gurbal – bas, orchestr Czech
Virtuosi, členové sboru Janáčkovy opery v Brně

sbormistr Josef Pančík, dirigent Jaroslav Kyzlink

20. září 2006 ve 20.00
Katedrála sv. Petra a Pavla

Předprodej vstupenek:

BKC, Běhounská 17, tel.: 542 210 863, amneris@post.cz, nebo 1 hodinu před začátkem představení

Ve spolupráci s Národním divadlem v Brně, Brněnským kulturním centrem a Muzeem město Brno

Premiéry NDB v nové sezoně 2006–2007

29. 9.	Reduta	Lars Norén: DÉMONI	činohra
13. 10.	JD	W. A. Mozart: DON GIOVANNI	opera
16. 10.	Reduta	Martin McDonagh: OSIŘELÝ ZÁPAD (obnovená premiéra)	činohra
27. 10.	MD	Reginald Rose: DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	činohra
10. 11.	Reduta	Zuzana Lapčíková: BALADY	balet
18. 11.	Reduta	VEČER Z DĚL TEREZÍNSKÝCH SKLADATELŮ Gideon Klein: TRIO Viktor Ullmann: TŘI HEBREJSKÉ CHLAPECKÉ SBORY Hans Krása: BRUNDIBÁR	
24. 11.	MD	W. A. Mozart: IDOMENEO, IL RE DI CRETA	opera
22. 12.	MD	J. K. Tyl: STRAKONICKÝ DUDÁK	činohra
19. 1.	JD	Aram Chačaturjan: SPARTAKUS	balet
26. 1.	MD	F. G. Lorca: KRVAVÁ SVATBA	činohra
9. 2.	Reduta	Eric-Emmanuel Schmitt: MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ	činohra
16. 3.	JD	Johann Strauss: CIKÁNSKÝ BARON	opereta
23. 3.	MD	Robert Thomas: OSM ŽEN	činohra
13. 4.	Reduta	Molière / J. B. Lully: JEDEN CHCE A DRUHÝ MUSÍ	
27. 4.	MD	Sofoklés: ANTIGONA	činohra
18. 5.	MD	A. Piazzolla, C. Kraayenhof, C. Gardel: TANGO	balet
8. 6.	JD	P. I. Čajkovskij: EVŽEN ONĚGIN	opera
15. 6.	Reduta	David Drábek: ŠVÉDSKÝ STŮL	činohra
22. 6.	MD	Friedrich Dürrenmatt: NÁVŠTĚVA STARÉ DÁMY	činohra

Karel Littera, umělecký šéf baletu NDB:

Vážení čtenáři,

na prahu nové sezony mi dovoluji, abych krátce zrekapituloval úspěchy sezony uplynulé. Všechny tři baletní premiéry – Úplné zatmění; Sylvie; Sonáta, Pavana za mrtvou infantku, Bolero a Svěcení jara – rozšířily současný repertoár našeho souboru a setkaly se s živým ohlasem odborné veřejnosti i široké divácké obce. Upřímně řečeno, bylo to milé překvapení, které vyvrací zakořeněnou představu o převážně konzervativním brněnském publiku. O to více tento úspěch těší. Balet také hostoval doma (Státní opera Praha) i v zahraničí (turné ve Španělsku) a představil domácím publiku atraktivní hosty: v rámci projektu Ruská kultura v České republice Divadlo opery a baletu N. Rimského-Korsakova z Petrohradu a ruské baletní hvězdy Moskvy a Petrohradu v již tradičním Baletu-Gala; Choreografické divadlo Johanna Kresnika v rámci projektu Tanec Brno 2006, Taneční most / Tanzbrücke. Vraťme se ale k současné sezoně, jejíž nabídka bude neméně pestrá. Baletní podzim bude ve znamení komorních premiér v divadle Reduta. Nejdříve uvedeme autorský projekt skladatelky, cimbalistky a zpěvačky Zuzany Lapčkové a choreografky Hany Litterové pracovně nazvaný Balady a o týden později tanečně ztvárněné Trio Gideona Kleina v rámci projektu na hudbu terezínských skladatelů, uváděném k Roku židovské kultury, v choreografii Zdeňka Prokeše. Velkou premiérou nadcházející sezony na scéně Janáčkova divadla bude dramatický balet Spartakus Arama Chačaturjana v choreografii Jiřího Kyseláka. Potěší jistě milovníky klasického baletu a navíc pamětníci si možná vzpomenou na působivou inscenaci Jiřího Němečka z roku 1975. Poslední premiéra rozšíří baletní nabídku na scéně Mahenova divadla – představení Tango v choreografii Bronislava Roznosa si klade za cíl zaujmout nejen příznivce tohoto temperamentního tance, ale vedle stálých obdivovatelů baletu především mladé diváky.

Vedle repertoárových představení našeho souboru, kde bych rád upozornil na výpravné klasické baletní tituly – Korzár, Bajadéra, Louskáček nebo Labutí jezero, obohatíme nabídku jako každoročně také o tradiční únorový Balet-Gala, červnový Festival soudobé taneční tvorby Tanec Brno 2007, v jehož rámci by se mělo uskutečnit pokračování projektu Taneční most/Tanzbrücke, konkrétně hostování Baletu Düsseldorf, nebo o II. Mezinárodní baletní soutěž, která proběhne v prosinci na scéně Janáčkova divadla.

Věřím, že vám nadcházející divadelní sezona přinese mnoho krásných uměleckých zážitků a nám na oplátku zaplněná hlediště a vaše uznání.

Patricie Částková, dramaturgyně Janáčkovy opery NDB:

Podzimní část nadcházející operní sezony bude zaměřena především na dílo Wolfganga Amadea Mozarta, jehož 250. výročí narození v tomto roce slavíme. Soubor Janáčkovy opery připravil dvě Mozartova díla. První premiéra – „opera oper“ o prostopášníkovi a vzbouřenci proti lidskému i božímú řádu Donu Giovannim bude dílem dirigenta Jana Zbavitele a režiséra Karla Drgáče. V hlavních rolích se představí významní zahraniční pěvci.

Druhá mozartovská inscenace bude uvedena v Mahenově divadle. Je jí v České republice méně známá opera Idomeneo – dílo, které znamenalo přelom v Mozartově dramatické tvorbě, v režii Václava Věžníka a hudebním nastudování rakouského dirigenta Caspara Richtera. V příběhu krétského krále Idomenea, jednoho z účastníků trojské války, který za šťastný návrat domů slíbí bohům obětovat první bytost, kterou na břehu spatří, mladý skladatel dokázal překročit hranice žánru opery seria a naplnit ji dramatickostí, jež jednotlivým postavám vdechla život. Obě inscenace jsou součástí projektu Mozartovy cesty Brno 2006.

V Redutě si připomeneme v rámci Dnů židovské kultury v Brně umělce, kteří zahynuli v koncentračních táborech v průběhu 2. světové války. Soubory opery a baletu připravily spolu s Dětským sborem Brno a Kantilénou Večer terezínských skladatelů, kde zazní Trio Gideona Kleina, dětské sbory Viktora Ullmanna a opera Brundibár Hanse Krásy. Představení je určeno nejen dospělým, ale i dětským divákům.

Jaro v Janáčkově opeře bude patřit především milovníkům klasické operety, pro něž připravíme v režii Jana Štycha ml. a pod taktovkou Jana Štycha inscenaci Cikánského barona Johanna Strausse.

Méně tradiční formy zastoupí dílo dvou barokních velikánů – dramatika Molièra a skladatele J. B. Lullyho. Z jejich spolupráce vzešlo několik baletních komedií – her se zpěvy a tanci – určených ke královským slavnostem. K nim

Premiéry NDB v nové sezoně 2006–2007

patří i Svatba z donucení a Sicilián, půvabné hříčky o tom, že jeden by se rád oženil a druhý zase nechce, které uvedeme v Redutě pod názvem Jeden chce a druhý musí.

Závěr sezony v Janáčkově divadle bude patřit ruské klasice. Inscenace opery P. I. Čajkovského Evžen Oněgin byla svěřena do rukou vynikajícího herce a režiséra Martina Huby, hudební nastudování bude dílem Jaroslava Kyzlinka.

Dora Viceníková a Petr Štědroň, dramaturgové Mahenovy činohry:

Zahajující premiérou sezony 2006–2007 bude na scéně Reduty pozoruhodný text Démoni z pera švédského dramatika Larse Noréna v režii polsko-německého tvůrce André Hübner-Ochodla. V prvním provedení v češtině budeme moci zhlédnout inscenaci výjimečného textu, který pod drobnohledem odhaluje manželství coby bitevné pole. Scénické dění doplní filmové dotáčky (natáčené v polských Sopotech) a původní, velmi výrazná hudba polského skladatele Adama Żuchowského.

Na jevišti Mahenova divadla se stane prvním titulem nové sezony napínavé soudní drama Dvanáct rozhněvaných mužů Reginalda Rose v režii Jakuba Korčáka. Tento čistě pánský titul, který skýtá mimořádné herecké příležitosti pro třináct herců, vyvažuje o pár měsíců později čistě „ženský“ titul Osm žen Roberta Thomase. Atraktivní detektivní příběh se odehrává na starém osamělém venkovském sídle, kde nacházíme mrtvého muže a osm z vraždy podezřelých žen.

České drama v příští sezoně zastoupí jedno z vrcholných děl Josefa Kajetána Tyla, jehož 150. výročí od smrti si tento rok připomínáme. Jeho Strakonického dudáka na scénu převede režisér Zbyněk Srba a inscenace bude určena nejen dospělým, ale i dětským divákům.

Z klenotů světového dramatu uvedeme texty od antiky až po 20. století. Sofoklovo strhující drama o statečné a morálně zásadové Antigoně zinscenuje Martin Čičvák, Lorcovo vášnivé drama Krvavá svatba Jan Mikulášek a Návštěvu staré dámy uvedeme v režii Zdeňka Kaloče. Všechna tato dramata tlumočí skrze silné a výjimečné charaktery velké myšlenky a strhující příběhy.

Komorní scénu Reduty po Démonech ovládne Manželské vraždění, tragikomedie postavená na brilantním dialogu manželského páru. Excelentní psychologická studie je prosycena napětím, humorem i detektivní zápletkou. Režie se ujme umělecký šéf Jakub Korčák. Poslední premiérou na této scéně bude současná česká hra, groteska Švédský stůl z pera a v režii talentovaného autora Davida Drábka.

Nadcházející sezona tak otevře obě scény Mahenovy činohry výjimečným hrám z českého i světového dramatu, z historie i současnosti. Můžeme se těšit na velká režisérská jména i výjimečné herecké kreační. Na viděnou v hledišti Mahenova divadla a Reduty!

Mahenova činohra NDB

Moje divadlo? Smrtelná terapie

André Hübner-Ochodlo je mužem mnoha tváří, divadelní herec, režisér a výtvarník, zakladatel a ředitel divadla Atelier v polských Sopotech, milovník poezie a také hudebník. Při osobním kontaktu z něj vycítíte silnou pozitivní energii a životní optimismus, on sám se však považuje za mírného pesimistu, a z jeho divadelních projektů člověku naskakuje husí kůže pro přemíru beznaděje a depresivní atmosféry. Jak sám říká, inscenuje pouze předlohy, které ho po prvním přečtení už nepustí. Tentokrát zvolil drama „Démoni“ švédského autora Larse Noréna a podílí se na něm jako režisér a současně jako výtvarník scény i kostýmů. Nejráději pracuje sám, aby se vyhnul uměleckým kompromisům nutným při týmové práci. To jistě souvisí také s jeho touhou po svobodě a nezávislosti, které považuje za nejvyšší priority a které chce umožnit také lidem kolem sebe – poněkud bezvýchodná situace pro režiséra, nemyslíte?

• *Tvůj život se točí kolem divadla, hudby a poezie. Je některá z tvých aktivit prioritní, nebo dělíš svůj pracovní čas spravedlivě mezi činoherní režii, ředitelování divadla a interpretaci židovských písní?*

Moje velká přítelkyně, básnířka Agnieszka Osiecka, o sobě řekla, že je míšenec. Také si tak připadám, a možná právě proto jsme si tak dobře rozuměli. Způsob, jakým přemýšlím, je kosmopolitní. Jako vzduch potřebuji výměnu myšlenek v různých jazycích, provokativní nápady a poznávání lidí různých mentalit. To je nejspíš důvod, proč dělám tolik mezinárodních projektů a jsem neustále na cestách.

Při závěrečných zkouškách v Německu mi řekli, že jsem byl sám sobě akademií. Už tehdy jsem přeměnil školní sklep na malou divadelní scénu. Neuměl jsem si nikdy představit, že bych měl přijmout práci s pravidelnou pracovní dobou v nějaké instituci. Když jsem byl malý, řekla mi moje babička, že nejvyšší prioritou je svoboda. Ano, opravdu chci být nezávislý. Nemohu fungovat tak, jak mi řekne šéf. Strašně rád bych byl zodpovědný výlučně svému svědomí, ale to je obtížné, neboť ostatní lidé jsou závislí na mém způsobu myšlení. To je situace, se kterou se nemohu vnitřně vyrovnat – proto opouštím krok za krokem práci u divadla a můj život více a více zaplňuje hudba.

• *Vím, že jsi velkým milovníkem poezie...*

Vyrostl jsem na německé poezii a později jsem poznal ruské a polské básně. Fascinuje mě šanson, který

André Hübner-Ochodlo (nar. 1963), zakladatel sopotského Atelieru (1989), nejprve „šansonier“ jidiš písní, herec. Absolvent prestižních univerzit v Německu a Polsku. Stážista v Rusku na moskevské Tagance aj. Evropan s rozpětím od Atlantiku po Ural, se shodnou jazykovou kvalifikací. A s krůpějemi té zaniklé – polsko-ukrajinsko-bělorusko-haličské – a přece nezničitelné chasidské radostnosti i zbožnosti v krevním oběhu a s přibývajícím tázavou i rozhodnou „rabínskou moudrostí“ v duchu i duši. Poddajný i revoltující, ale především uvyklý žít jak v diaspoře, tak v otevřeném světě – v obou s úctou, uznáním, úspěchem. A navíc schopný obdařit svou režijně-herecko-pěveckou vizi odpovídajícím jevištním prostorem a obsadit ji neselhávajícími tvořivými hereckými bytostmi. (Helena Suchařipová, Divadelní noviny, 2000)

Mahenova činohra NDB

ve svých hodnotných projevech vyrůstá z poezie. Když se rozhodnu interpretovat nějakou báseň na jevišti, musím k jejímu textu nalézt velmi individuální vztah. To znamená, že kdybych měl talent pro psaní poezie, vyjádřil bych obsah pravděpodobně stejným způsobem. Jsem vděčný, že jsem poznal neuvěřitelnou bohatost židovské poezie, a jsou okamžiky, kdy cítím, že jsem byl vybrán jako médium, abych je zprostředkoval publiku.

• **Vraťme se zpět k divadlu. Máš za sebou dva projekty realizované v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, hru Agnieszky Osiecké „Vlci“ (2000) a dramatisaci dvou povídek ruské autorky Ljudmily Petruševské pod souhrnným názvem „Cinzano“ (2004). Jaké máš zkušenosti z ostravského působení a s jakými představami přicházíš do Brna?**

Až do roku 2000, kdy jsem poprvé pracoval v České republice, jsem vždy režíroval své hry v mém divadle Atelier. Když se pak naskytla šance premiérovat „Vlky“ Agnieszky Osiecké v Ostravě, přijal jsem pozvání hlavně kvůli Agnieszce – abych přispěl k mezinárodní reputaci jejího díla. Byla to však současně velmi přínosná zkušenost pro mě. Miloval jsem práci s ostravskými herci a myslím, že jsme se obohacovali vzájemně. Po zkušenostech s českým divadlem mohu říci, že mi velmi vyhovuje práce s českými herci. Na druhé straně ale nemusím trávit příliš mnoho času v Čechách – hlavně nemám rád zdejší víkendy, atmosféra je tu na můj vkus až příliš ospalá...

• **V červnu už proběhly první zkoušky „Démonů“. Jak hodnotíš svůj brněnský tým?**

Jsem šťastný, že mohu pracovat s Dorou a Petrem (Dorou Viceníkovou a Petrem Štědrněm, dramaturgy Mahenovy činohry, pozn. red.), a myslím, že jsme konečně našli to správné obsazení pro tuto hru (Marika Procházková / Kateřina, Václav Vašák / Frank, Jana Štvrtecká / Jena, Martin Sláma / Tomáš, pozn. red.). Divadlo samotné na mě trochu působí jako velká továrna se silnou byrokracií. Přesto jsem přesvědčen, že lidé, s nimiž pracuji, uvidí naši vášeň a budou také velmi nápomocni společnému projektu.

• **Vybíráš si velmi depresivní a bezvýchodná témata. Polský žid Herman, hlavní postava „Vlků“, se vyrovnává s následky holocaustu a jako totálně vykořeněný člověk je doživotně pronásledován běsy minulosti. V „Cinzanu“ se**

odehrává příběh lidí, kteří svou nepřekonatelnou samotu a neschopnost komunikace utápějí v alkoholu. „Démoni“ rozehrávají krutou hru dvou manželských párů, kteří v průběhu jednoho společného večera odhazují zábrany, zbavují se přetvářky a pokoušejí se dát volný průchod svým niterným pocitům a odhalit své nejutajovanější komplexy, frustrace a úzkosti.

Neustále si uvědomuji, že můj čas je omezený, a proto se musím koncentrovat na témata, která se mě opravdu dotýkají. Je to vždycky stejné: čtu text, a když na mě křičí: „Čti mě znovu!“ nebo: „Udělej se mnou něco!“, rozhodnu se do toho jít. Do práce vždy vkládám veškerou svou vášeň. Jinak bych měl pocit, že podvádím sebe, herce i publikum.

• **Dilem Larse Noréna, autora „Démonů“, se vinou jako nitky brutalita světa a krutost smrti. Ztotožňuješ se s tímto světonázorem?**

Myslím, že život je pochybný dar. My všichni se musíme vypořádat se smrtí a nějak nevíme, jak na to. Pouze lidé, kteří skutečně věří v Boha a v život po smrti, jsou šťastní. Oni žijí pro smrt a umírají s úsměvem na rtech. Já dělám divadlo pro ty ostatní. Říkejme tomu smrtelná terapie... Adam a Eva chápali jablko úplně jinak a od té doby lidé skutečně nejsou schopni opravdové komunikace.

• **A co na tebe křičeli „Démoni“ Larse Noréna, když jsi je četl poprvé?**

Agnieszka Osiecka říkala: „Dva lidé jsou peklo.“ To mě zajímá a nikdo kromě skandinávských autorů nemá talent a schopnost proniknout do tohoto tématu tak hluboko – ještě hlouběji než hluboko! Jaká úžasná tradice: Strindberg, Ibsen, Bergman a v neposlední řadě Norén. OK, ještě je tu Albee a „Kdo se bojí Virginie Wolfové?“. Ale to je vše.

• **O čem jsou „Démoni“ ve tvém pojetí?**

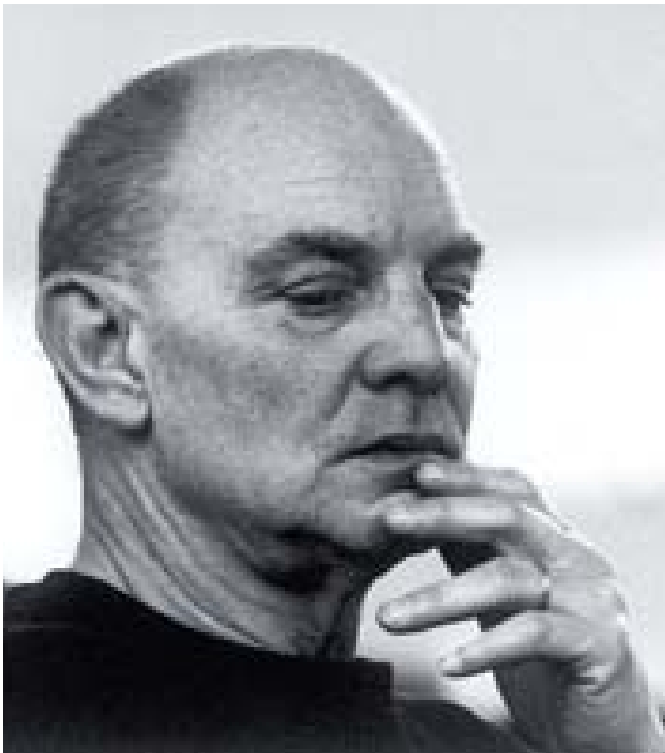
Možná to bude bolestivá psychoanalýza. Chtěl bych odhalit, co je ukryto a potlačeno v našem podvědomí. Postavy dramatu stráví jednu noc poznáváním sebe sama stejně jako vztahů s ostatními.

• **Závěr „Démonů“ byl pro mě velmi překvapivý (nebudeme zatím prozrazovat...). Jak se s ním vyrovnáváš? Použiješ křesťanskou symboliku?**

Norénovo řešení je poetická idea. Chci ukázat způsob Frankova utrpení, jeho symbolickou smrt a znovuzrození. Nepoužívám křesťanské symboly.

• **Čemu věříš?**

Premiéra hry **Démoni**
se koná
29. září 2006
v **Redutě**

Lars Norén (nar. 1944) – švédský dramatik, lyrik a prozaik, jehož tvorbu spojuje vypjatý zájem o skryté stránky lidské duše, obnažování vnitřních konfliktů postav, jejich citové rozpolcenosti i narušených, degenerujících mezilidských vztahů. Svěrázný šedesátník s vyholenou hlavou drží krok s nejmladší generací skandinávských dramatiků, od svého debutu v 70. letech se dostal od psychologického realismu až k snově-existenciálnímu dramatu. Norén hojně čerpá z osobních prožitků a zkušeností a vedle tragičnosti a šokujícího naturalismu jsou mu blízké i humor a ironie. Bývá označován za největšího švédského dramatika po Augustu Strindbergovi.

Věřím v nevinnost malého dítěte. Věřím v čistou lásku matky. Věřím v instinkty divokých zvířat a možná věřím, že jednou přijde Mesiáš.

• **Mají tvé inscenace něco společného?**

Doufám, že ano. Chci, aby publikum i kritici rozpoznávali mé produkce pro jejich zvláštní poetiku a herecký výraz.

• **Kladeš nějaké zvláštní nároky na herce? V „Démonech“ vystupují pouze čtyři postavy...**

Moje chápání práce jevištního režiséra je takové, že herci jsou spoluautoři představení. Potřebuji jejich nápady, jejich důvěru, otevřenost a vášeň. Mým úkolem je vést herce a pomáhat jim.

• **Existuje něco jako „tvoje“ téma?**

Existují tři autoři, v jejichž dramatech nacházím celý vesmír, který mě naplňuje beze zbytku: Čechov, Tabori a Beckett. Nemohu se nějak nadchnout současnými

dramaty. Mým guru je Beckett! Co dalšího může být ještě řečeno po něm? Někdy mě deprimuje, že už mám za sebou tři realizované Beckettovy hry s fantastickými herci. Doufám, že moje zkušenost s jeho dílem mě připraví na to, abych si někdy v budoucnu troufl na Čechova. To bych opravdu velmi rád.

• **Co tě štve na současném evropském divadle? A jak vypadá podle tebe dobré divadlo?**

Divadlo není služebníkem literatury ani místem pro politické diskuse, jako například tisk. Od dobrého představení očekávám, že mě nebude nudit a odpoutá mě od reality tak daleko, že zapomenu i na svět uvnitř mě samotného a budu schopen objevovat okolní svět i sebe sama z odlišného pohledu. Jsem přesvědčen, že herci by měli být rozpoznáváni jako představitelé Hamleta – ne z reklamy na instantní polévku. Samozřejmě by ovšem měli vydělávat v divadle více peněz. Když jdu do divadla a během představení nenastane jediný moment, kdy mi naskočí po těle husí kůže, je to pro mě ztracený večer.

• **„Démoni“ jsou tvým autorským projektem, vedle režie jsi zároveň designérem scény i kostýmů. Patříš k režisérům, kteří si vše raději zastanou sami?**

Mahenova činohra NDB

Jidiš písně s André Ochodlem v rámci Dnů židovské kultury
Divadlo Reduta • 29. 10. 2006, 19.00

André Ochodlo & The Atelier Klezmer Band • **„SHALOM“**

Nejznámější a nejkrásnější jidiš písně v novém nastudování Marka Czerniewicze

• Zpívá André Ochodlo

Hrají: Zdislaw Kalinowski (klavír), Krzysztof Dudek (klarinet), Robert Haas (housle),
Adam Zuchowski (kontrabas), Michal Szczeblewski (bicí)

Když se rozhodnu inscenovat nějaký text, potřebuji najít ve své imaginaci výsledný prostor, v němž se budou postavy pohybovat. Divadlo vnímám jako spojení všech možných umění. Když angažuji výtvarníka, budu muset přistoupit na kompromisy. Raději dělám kompromisy sám se sebou. A navíc se člověk vždycky potýká s těmi protivnými finančními omezeními...

• **Součástí představení budou filmové projekce. Slyšela jsem, že některé scény se natáčejí v Polsku. Jak pracuješ s filmem v divadle?**

Už v devadesátých letech, kdy jsem začínal, uplatňoval jsem ve svých divadelních produkcích filmové etudy. Pravidelně spolupracuji s Wojtkem Ostrowskim z Video Studio Gdańsk, které mi nabízí finančně velmi výhodné podmínky pro natáčení. Kdysi jsem použil do jednoho beckettovského projektu filmovou sekvenci, v níž promlouvaly obrovské rty – nic jiného, pouze velké rudé rty. Bylo to úžasné, záběry neobyčejně silně

působily na publikum. V „Démonech“ budou filmové scény uplatněny jako retrospektiva. Na jevišti začneme akci v polovině noci; film nás bude – krok za krokem – vracet zpět až do úplného začátku večera.

• **Mimochodem, proč je podle tebe film tak často užíván v divadle? Není to trochu „berlička“, když si tvůrce neví rady, jak se vyjádřit prostřednictvím divadelních prostředků?**

Možná kritizuješ použití filmu v divadle v případech, kdy nevidíš oprávněnost takového postupu. Věřím, že v mém pojetí „Démonů“ jsou filmové pasáže oprávněné, dokonce nezbytné, a že si ty i publikum užijete filmové vizuální efekty.

• **Máš umělecké a jiné sny?**

Naučil jsem se příliš nemluvit o svých snech, abych jim dal šanci spatřit světlo světa.

BOSS
HUGO BOSS

IDOLO Fashion
Zelný trh 18/19, Brno
Tel.: 542 213 411

Mahenova činohra NDB

Návrat Osiřelého západu McDonagha

Autorovou inspirací je např. Tarantino či Sex Pistols

Úryvek ze hry:

Coleman: Vůbec žádnéj sporák nepotřebujeme.

Valene: Ty možná sporák nepotřebuješ, ale já sporák potřebuju.

Coleman: Dyť ty vůbec nejíš, ty idiote!

Valene: Ale začnu. Bůh je mi svědek, že začnu. Ten sporák je můj, ta židle, ty sošky jsou moje, tahle puška, to křeslo, ten stůl je můj, co dál?

Coleman: Věšák...

Valene: Věšák, tahle podlaha, ty skříně, všechno v tomhle podělaným domě je moje, a ty se toho, hochu, ani nedotkneš. Ne bez mého výslovného svolení...

(McDonagh)

Bratrské vztahy, jak je známe z dětství: škorpení se, dělání naschválů, sem tam nějaký ten štulec. Hrdinové Valene a Coleman Connorovi už ale odrostli dětským botkám, a přesto si jaksí ne a ne porozumět. Nedávno pohřbili svého otce. Co jim zbylo z jejich smutku?

Coleman, mladý Ir bez peněz, který v sobě nosí necitlivost vůči životu a všemu okolo. Valene, možná trochu jednodušší, lpící na svém malinkatém majetku, skrz jehož názory ale občas něco citu vysvitne. A mezi nimi Otec Welsh. Mladý katolický kněz, který ztratil ideály u lidí vychovaných nesmlouvavou přírodou a nevybíravými lidskými vztahy. Tak nějak vypadají tři hlavní postavy hry anglického dramatika **Martina McDonagha Osiřelý západ, kterou v obnovené premiéře uvede Mahenova činohra NDB 16. října v Redutě.**

Jeden z nejúspěšnějších britských autorů (36 let) za svou inspiraci mimo jiné považuje filmy Davida Lynche, Quentina Tarantina, hudbu punrockových kapel Nirvana, Sex Pistols a dalších.

McDonagh se nenimrá v choulostivých zákrutách lidského vědomí a nevědomí, ale rovnýma nohama skáče do největšího bahna a marasmu lidských povah. Jak se stane, že člověk pozbude jakoukoliv úctu k sobě i k těm

druhým? Možná už při narození, snad v dětství, v dalším průběhu života. V dialozích obou bratří se postupně odkrývá jejich vzájemný vztah a skutky, které se dotýkají i toho nejtemnějšího v člověku. Odkrývají se vztahy lidí ve vesnici, jejich myšlení, jejich postoj k životu. Divák se v Osiřelém západu nedostane do vybrané společnosti.

Úryvek ze hry:

Welsh: Protože jsem přišel, abych vám řekl, že někdo si právě vzal život, někdo, s kým jste chodili do školy... někdo, s kým jste vyrůstali... někdo, kdo nikdy o nikom neřekl nic špatného a dělal, co jen mohl, aby pomáhal obci každý den svého života... a já vám přijdu říct, že se utopil, tak strašný způsob smrti, a vy ani okem nemrknete... nejenže ani okem nemrknete, ještě se rvete o chipsy a sporáky!

Osoby a obsazení:

Valene Connor – Petr Halberstadt

Coleman Connor – Petr Bláha

Otec Welsh – Václav Vašák

Režie: Ľubomír Vajdička

Překlad: Ondřej Sokol

Hudba: Peter Mankovecký

Scéna: Josef Ciller

Kostýmy: Milan Čorba

JSEM MIZERNÝ KNĚZ A VEDU MIZERNOU FARNOST A TÍM TO KONČÍ (Otec Welsh):

Proč mám rád hru Osiřelý západ?

Osiřelý západ je inscenace, která byla už od samého

počátku provázena zvláštní „magičností“. Myslím, že tato inscenace si našla všechny zúčastněné v pravou chvíli. Já osobně jsem se po roční pauze, kdy jsem se toulal po Novém Zélandě, rozhodl vrátit k divadlu a nedovedu si představit smysluplnější návrat. Jsem přesvědčen, že atmosféra, která vznikala a vzniká kolem této inscenace, je zapříčiněna nějakou zvláštní konstelací. Možná to zní velice nadneseně, ale kdo zažil v divadle okamžik, kdy se všechno takzvaně „sejde“, ví dobře, o čem mluvím.

Dostala se nám do ruky skvělá hra, potkali jsme úžasného režiséra, jehož realizační tým pracoval na úrovni vysoce převyšující standard, na nějž jsem byl doposud zvyklý. To vše byla hybná síla, která nás herce dokázala zcela pohltit.

Jsem moc rád, že tato hra dostala svůj prostor v Redutě. Má jistě co říct a nepochybně si najde svého diváka.

Mimochodem, v den premiéry Západu jsem potkal svoji partnerku a přesně v den obnovené premiéry je termín narození našeho dítěte – a pak že v tom není magie.

Václav Vašák

NEBUDU KUPOVAT CHIPSY, KTERÝ CHUTNAJ ÚPLNĚ STEJNĚ A STOJEJ DVAKRÁT TOLIK, COLEMANE. (Valene):

Proč mám rád Osiřelý západ?

Protože je to hra, která mě definitivně přesvědčila o tom, že divadelní práce je smysluplná profese. Byť se to na první pohled nemusí jevit, je to hra o lásce a odpuštění a obojího není ve světě nikdy dost! S nadšátkou řečeno, naším úkolem je šířit lásku, a pokud s tímto pocitem budou odcházet diváci, a já věřím, že ano, tak Osiřelý západ v Redutě neosiří!

Petr Halberstadt

BUDU SI DĚLAT, CO BUDU CHTÍT, PANE SVATÁ FIGURÍNO. (Coleman)

JÁ NEVÍM, KDE MÁŠ SVOJI PODĚLANOU FIXKU.

(Coleman):

Proč mám rád Osiřelý západ?

Protože když ho hraju, tak se může otevřít nebe, rozezvonit zvony nebo se „jednoduše“ stát zázrak!!! Můžu přinést katarzi – buď divákům – nebo sobě – nebo se dokonce může stát obojí!!! A asi nemusím zdůrazňovat, že ani jedna z těchto položek není zdaleka zanedbatelná a samozřejmá – a už jenom zážitek jedné z nich znamená OSLAVU!!! Oslavu života, divadla, Boha!!!

Martin McDonagh je současný geniální autor, který tyto možnosti v této době v sobě nese a díky němu a jeho Osiřelému západu se můžeme pokusit (já i vy) společně se jich dotknout!!! McDonagh mění naše životy a dokonce i životy herecké!!!

Osiřelý západ hraju strašně rád, protože v tomto případě jsem si zcela jistý, že se dotýkám opravdového umění!!!

Petr Bláha

Ještě jednu postavu na jevišti má tato inscenace. Je jí mladinká Girleen:

Úryvek ze hry:

Welsh: Ty a brečet? Nikdy za celé ty roky jsem tě neviděl plakat, Girleen. Ani na pohřbech. Ani na svatbách. Vždyť tys nebrečela, ani když nás Holanďani vykopali z toho podělaného mistrovství světa ve fotbale.

Ale kdo ví, jak tvrdá může být kůrka lidské kůže a jak měkká jeho duše? Girleen (Erika Stárková) – jediná něžná mezi chlapy. Všimne si toho někdo?

-ota- Foto Luděk Svítal ■

Na konec října připravuje Mahenova činohra premiéru strhujícího dramatu ze soudní síně
Dvanáct rozhněvaných mužů.
 Mahenovo divadlo, 27. 10. 2006

Balet NDB

Taneční mosty mezi Brnem a Německem

Taneční most/Tanzbrücke pomyslně i reálně stavějí mezi Německou a Českou republikou dva baletní umělci, Rudolf Kubičko a Tobias Ehinger. Díky nim mohli v Brně milovníci tanečního umění vidět dvě pro nás netradiční a strhující představení německých choreografů a na druhou stranu němečtí diváci zase mají možnost vidět baletní umění z Brna. První nezapomenutelná inscenace, kterou organizátoři „přivezli“ z Německa, byla v roce 2004 Zed' (The Wall) na hudbu Pink Floyd baletního souboru z Essenu. V Janáčkově divadle mělo toto představení premiéru.

„Když přijedete do zahraničí a vidíte něco zajímavého, hned si řeknete, tohle kdyby tak mohli vidět i doma,“ přibližuje vznik myšlenky Tanečního mostu/Tanzbrücke Rudolf Kubičko, který před lety působil v brněnském baletu. „A proč ne i opačně?“ pokračuje dále, „hezké věci z Čech vyvézt ven. Hovořil jsem o tom s panem ředitelem NDB Zdeňkem Prokešem a ten byl tomuto nápadu nakloněn.“ První tedy přijel balet z Essenu. Představení mělo velký úspěch a mnozí návštěvníci na něj vzpomínají dodnes. Letos v červnu se mohli diváci Janáčkova divadla v rámci Tanečního mostu/Tanzbrücke seznámit s prací choreografa, režiséra a bývalého tanečníka Johanna Kresnika, zakladatele Choreografického divadla. To přijelo z Bonnu s představením Ulrike Meinhof. Choreograf skandalista, který si nebere servítky před nikým a před ničím, vytvořil tuto inscenaci jako reakci na pád berlínské zdi v roce 1990. Kontroverzní inscenace zaznamenala mezi diváky kontroverzní názory. „Kresnikovo stvárňování je také drsné a upoteno vyčerpávající, že citlivejší duše sa radšej počas predstave-

nia podvedome obránili a odizolovali. Červeň krvi je najprítomnejšia farba, hlúpe nemecké šlágre prebýjané kvilaciami husľami najčastejší zvuk, Otčenáš je ubíjajúci, tak ako všadeprítomné znaky nacizmu, komunizmu aj kapitalistického konzumu...“ napsala například Jana Kadlecová do slovenského deníku SME. „Kresnikova tvorba pripomína, že tanec nemusí byť len ‚nezrozumiteľne‘ asociatívny, ale aj kritický a žalujúci.“ Do Brna se díky Tanečnímu mostu dostala pojetí v místním prostředí neobvyklá, na vysoké profesionální úrovni.

„Česko-německá spolupráce je plodná,“ pochválil si Rudolf Kubičko. „V Německu si váží českého tanečního umění, jeho kvality. A my jsme rádi, že Brňané vědí, že o jejich baletní umění je zájem i za hranicemi. Diváci v Německu i odbornou veřejnost česká představení inspirují. Pojetí mezi českým a německým baletem je rozdílné. Němci jsou, řekl bych, tak od podlahy, zatímco Češi jsou spíše snilkové,“ míní Kubičko.

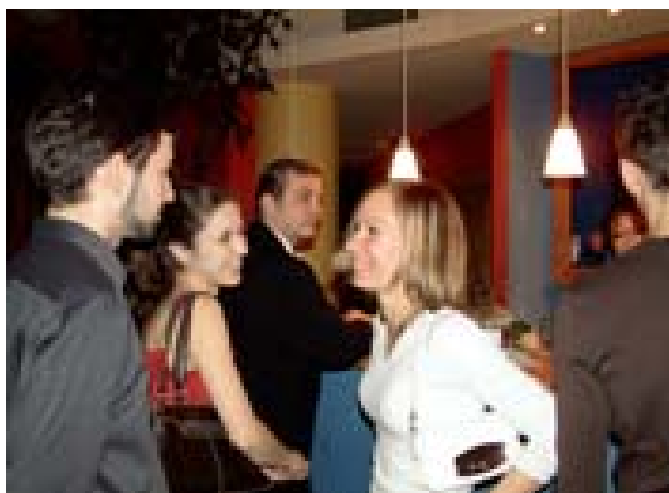
V září (8. až 13. 9.) odjíždí brněnský baletní soubor NDB s orchestrem Janáčkovy opery „na oplátku“ k našim západním sousedům. V Německu uvedou dvakrát Labutí jezero a D. M. J. 1953–1977 v Duisburgu a v Bonnu.

„U nás je velký hlad po klasice,“ říká šestadvacetiletý Tobias Ehinger, který navštívil přednedávnem Brno ještě jako tanečník essenského baletního souboru s The Wall.

„Velká města jako Bonn, Kolín nad Rýnem a další nemají klasické balety. A přitom i to nejmodernější představení má kořeny v klasice. Z finančních důvodů od sedmdesátých let rušila města velké baletní sou-

Zleva Tobias Ehinger a Rudolf Kubičko při červnové návštěvě ve foyeru Janáčkova divadla.

Představení si nenechali ujít ani brněnští tanečníci.

Jeden z tanečníků Choreografického divadla po představení.

bory, které jsou nutné pro uvádění klasiky. Diváci jí už navíc byli přesyceni a upřednostňovali taneční divadlo – což je akčnější forma s velkým nábojem. Johann Kresnik byl v té době na vzestupu,” vysvětluje situaci v Německu Tobias, „ale všechno se časem přejí.“ Tobias Ehinger nyní působí jako manažer baletu v Dortmundu. Vystudoval tanec ve Stuttgartu, Monte Carlu, v Praze. Nyní také tvoří dvojici v tandemu Ehinger–Kubičko v Tanečním mostu/Tanzbrücke. „Tanečníci brněnského baletu se mohou připravit na velmi vzdělané publikum,” míní Kubičko. „V Německu je velká koncentrace divadel a lidé tam rádi na balety chodí.“ „V Essenu je spousta baletních škol, stejně jako v Düsseldorfu, Mnichově a dalších městech,” dodává Tobias. „Amatérské linie jsou pouze pro dívky, profesně studují ve školách kluci i dívky v poměru půl na půl. Pouze deset procent studentů tvoří Němci. Celkem je v Německu 61 baletních souborů.“

Na jaře příštího roku chtějí oba přivést do Janáčkova divadla Prokofjevova Romea a Julii. „Balet na klasickou hudbu choreograficky ztvárnil Youri Vamos a děj zasadil do prostředí sicilské mafie,” řekl Tobias. Toto v pořadí třetí představení v rámci Tanečního mostu by měl hudebně doprovodit brněnský orchestr Janáčkovy opery.

Červnové představení Ulrika Meinhof bylo uvedeno za podpory Jihomoravského kraje, Česko-německého fondu budoucnosti a Statutárního města Brna. „Jsem strašně ráda, že jsem tohle představení viděla,” uvedla jedna z návštěvnic Janáčkova divadla. „Bylo to něco jiného, než na co jsem zvyklá. Mám dojem, jako by se Brno konečně trochu více otevíralo když ne světu, tak alespoň Evropě. Brno je krásné město s krásnými lidmi, jen jsme tady trochu moc uzavření sami do sebe.“

-ota- Foto -ota- ■

Johann Kresnik po představení při občerstvení a v rozhovoru s Rudolfem Kubičkem.

Johann Kresnik v Praze s ředitelem Goethe Institutu Stephanem Nobbem a Alicí Mžykovou z Ministerstva zahraničních věcí.

Balet NDB

Baletní večer na hudbu skladatelů XX. století

Leoš Janáček: Sonáta

Maurice Ravel: Pavana za mrtvou infantku a Bolero

Igor Stravinskij: Svěcení jara

Svěcení jara.

Tři renomovaní choreografové Petr Zuska, Zdeněk Prokeš a Libor Vaculík se nechali inspirovat díly skladatelů dvacátého století a vytvořili kontrastní scénické kompozice v rozpětí od abstrakce po naturalistické taneční drama.

Úvodní choreografie Petra Zusky měla premiéru již v roce 1999 v Pražském komorním baletu. Na podkladě Janáčkovy Sonáty pro housle a klavír vytvořil Zuska lyrické dílko...

Zdeněk Prokeš zvolil z díla Maurice Ravela něžnou Pavanu za mrtvou infantku a legendární Bolero. „Pavanu“ ušil na míru alternujícím sólistkám Janě Příbylové a Haně Litterové, když pro ně vykouzlil důvěrně známou situaci ze zákulisí tanečnice. Po konci představení přichází do šatny a oddává se tiché bilanci. Při ztvárnění Bolera Prokeš vsadil na důvtipnou scénografii Vladimíra Soukenky. V oknech polokruhové konstrukce... jsou ve dvou patrech rozmístěni tanečníci, které postupně osvětlují bodové reflektory a oni těly opisují obsedantní variace ústředního motivu skladby. Tanečníci vybičují vášnivý a výrazově úsporný milostný souboj, vrcholící mužovým triumfem a ženiným odevzdáním se.

Libor Vaculík připravil novátorskou verzi Stravinského Svěcení jara. Pomíjí původní skladatelovu inspiraci, totiž pohanské obětní rituály, a projektuje epické

taneční divadlo s bolestně neuzavřeným tématem holocaustu... Pro vyjádření fašistického teroru Vaculík vymyslel postavu personifikované Smrti... Vyrostlo tak hutné drama o dočasném triumfu zla v moderních dějinách.

Saša Hrbotický, Hospodářské noviny, 26. 6. 2006

...Program otevírá Sonáta... Tato abstraktní skupinová choreografie je především vyjádřením těžké a posmutnělé Janáčkovy skladby. Jak tomu je u významné části Zuskových prací, choreografie do velké míry vychází ze scénického řešení...

Hned dvakrát se v brněnském programu tančí na hudbu Maurice Ravela. Desetiminutovou skladbu Pavana za mrtvou infantku si vybral Zdeněk Prokeš, aby jejím prostřednictvím vzdal hold dvěma dlouholetým sólistkám brněnského baletu Janě Příbylové a alternující Haně Litterové.

...V nejzajímavější prostřední části (*Bolera*) se Prokešovi daří navodit velmi jemný erotický podtext i odkazovat na jižanský temperament. Efektivní je opakování jednoduchých sólových částí tanečním chórem v „kobkových ochozech“...

K původnímu tématu pohanského rituálu, na jehož konci je lidská oběť, přistoupili libretisté brněnské verze (*Svěcení jara*) Libor Vaculík a Zdeněk Prokeš

volně. Baletu dali obrysy nového příběhu, k němuž je ponoukl stále přítomnější jev tzv. popíračů holocaustu. Stravinského hudba sugestivně vede vyprávění o lásce uvnitř židovské komunity, o deportaci do vyhlazovacího tábora a následné likvidaci životů. Vaculík umí dát těmto obrazům úzkosti a hrůzy, ale i naděje velmi naléhavou atmosféru. Silně působí scéna nahánění vystrašených Židů do obřího vagonu dobytčáku, na jehož střeše výsměšně až lascivně tančí personifikovaná Smrt. Jako z filmové rekonstrukce vyznívá scéna, v níž se ve vyhlazovacím táboře potajmu setkávají milenci...

Roman Vašek, Divadelní noviny, 30. 5. 2006

Málokdy zanechá v divákovi nějaký večer tak hluboké dojmy, jako tomu bylo 13. 4. 2006 v Janáčkově divadle v Brně na premiéře baletů autorů 20. století. Vrcholem bylo bezesporu Svěcení jara Igora Stravinského...

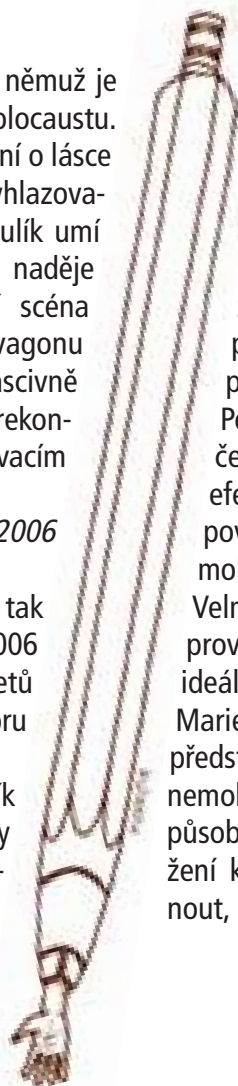
Autoři libreta Zdeněk Prokeš a Libor Vaculík využili sugestivnosti Stravinského hudby a převedli děj do doby nedávno minulé – připomněli holocaust – a to s takovou přesvědčivostí a pro pamětníky věrohodností, že

kdyby člověk nechtěl odměnit skvělé výkony tanečníků, tak by po skončení nebyl schopen dojetím ani tleskat. Libor Vaculík, který byl současně i choreografem a režisérem, libretu přirozeně stoprocentně vyhověl, místy až naturalisticky (to není výtka!) s jediným světlým zábleskem v závěru, že i v takových strašlivých podmínkách se rodí děti a že zlo musí být potrestáno...

Populární Ravelovo Bolero zaujalo rovněž neobyčejně nápaditou režii umocněnou světelnými efekty, kdy adekvátně Ravelově hudbě bylo postupováno od tanečních výkonů jednotlivců až po mohutný celek.

Velmi niterným dojmem a přitom důstojně působilo provedení Pavana za mrtvou infantku... asi nebylo ideálnější představitelky než Jany Příbylové v roli Marie. Rezignace primabaleríny, která se po skvělém představení rozhodne skončit se svou aktivní kariérou, nemohlo být předvedeno přesvědčivěji. Neobyčejně působivé bylo i to, že choreograf nevyžadoval podložení každého tónu pohybem, ale nechal hudbu plynout, a přitom se odvíjel děj...

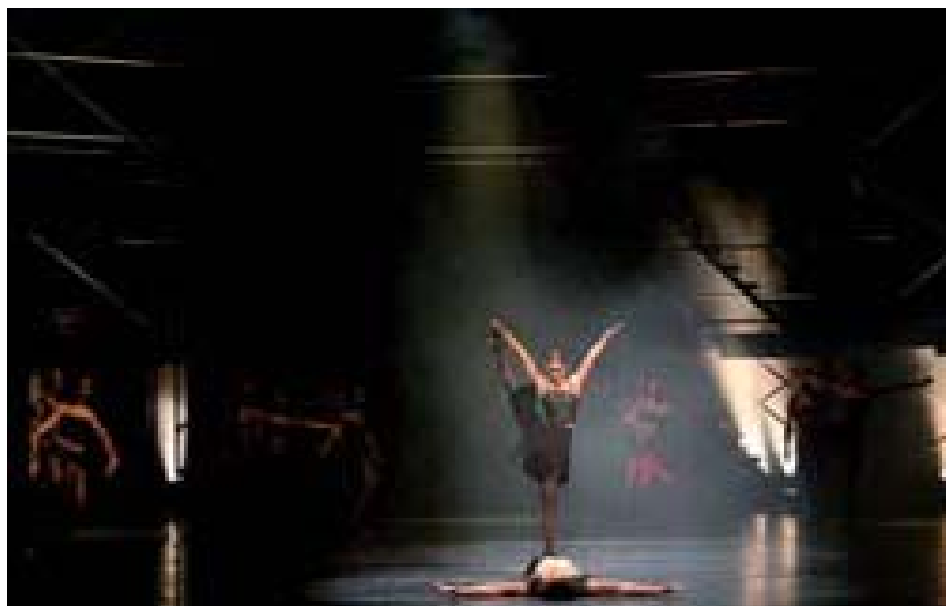
Věra Lejsková, Hudební rozhledy, červen

Fota Luděk Svítal

Na snímku Helena Hoskvcová a Nelka Lazovič.

V Boleru vystupují sólisté Eva Šeneklová (na snímku), Hana Litterová, Richard Kročil a Vlastimil Hradil.

Brněnské vodárny a kanalizace, a.s.

Janáčkova opera NDB

DON GIOVANNI

Opera je to božská, ale není to pokrm pro zuby mých Vídeňáků – císař Josef II.

Jako další, a ne poslední, příspěvek k oslavám 250. výročí narození Wolfganga Amadea Mozarta uvede Janáčkova opera novou inscenaci jeho nejslavnější opery Don Giovanni. Toto jedno z nejhranějších děl operní literatury se tak vrací na jeviště Janáčkova divadla po osmi letech, kdy měla derniéru inscenace Václava Věžníka. Opět tak budeme moci sledovat příběh prostopáského šlechtice Dona Giovanniho, pronásledovaného Donnou Elvírou, kterou opustil, Donnou Annou, které zavraždil otce, Donem Ottaviem, který své snoubence Anně pomáhá potrestat vraha, sedlákem Masettem, kterému Don Giovanni svádí snoubenku Zerlinu. To vše za přítomnosti Giovanniho sluhy Leporela.

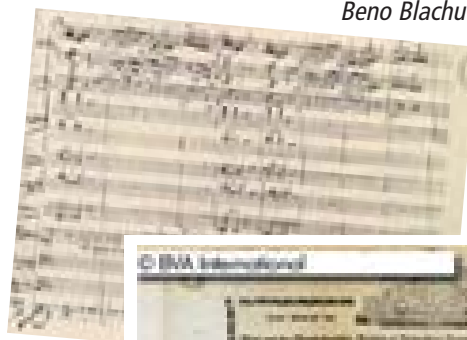
Vznik této Mozartovy opery je opředen řadou více či méně pravdivých historek. Jisté však je, že se vznik a první uvedení Dona Giovanniho zapsalo mezi významné události českého hudebního prostředí. Po mimořádném ohlasu Figarovy svatby v pražském Nosticově divadle, kdy se melodie z této opery staly okamžitě dobovými šlágry a kdy sám autor dirigoval 22. ledna 1787 jedno z představení, uzavřel impresáριο pražské operní společnosti s Mozartem smlouvu na operu, která měla být uvedena v září téhož roku v Praze. Mozart se opět spojil s libretistou vídeňského císařského dvora Lorenzem Da Pontem. Aby věc urychlili, použili libreto Giovanniho Bertatiho s titulem Don Giovanni Tenorio aneb Kamenný host, které zhudebnil Giuseppe Gazzaniga. Šlo v podstatě o novinku, protože měla premiéru v lednu 1787 v Benátkách. Na jejich omluvu nutno uvést, že Da Ponte s Mozartem dílo výrazně vylepšili jak po stránce textové, tak samozřejmě hlavně po stránce hudební. Jejich dílo se tak stalo klasickým, zato kdo si dnes vzpomene na Giuseppe Gazzanigu?

Premiéra měla být uvedena v době průjezdu dvacetileté arcivévodkyně toskánské Marie Terezie, neteře Josefa II., která byla na cestě do Drážďan, sídla jejího nastávajícího manžela Antona, budoucího saského krále. Počátkem října přicestoval Mozart znovu do Prahy. Protože však Don Giovanni nebyl stále dosti dobře připraven pro uvedení, byla 14. října 1787 místo něj uvedena Figarova svatba za autorova řízení. Jedna z historek praví, že Mozart napsal předehru noc před premiérou. Je možné, že tak chtěl zdržet nedostudované uvedení opery. Praha se tak snad nejslavnější divadelní premiéry ve své historii dočkala až 29. října 1787. Prager Postamtszeitung po premiéře napsaly: „V pondělí

29. října dávala italská operní společnost s toužebností očekávanou operu Mistra Mozarta Don Giovanni. Znalci a hudební umělci říkají, že v Praze nebylo dosud nic podobného provedeno. Pan Mozart sám operu řídil, a když vstoupil do orchestru, uvítalo ho trojnásobné volání slávy, což se opakovalo, i když z orchestru odcházel. Opera jest ostatně velmi těžká k provozování a každý se diví, že přesto bylo toto představení tak dokonale provedeno, ačkoliv účinkující měli poměrně krátkou dobu k jejímu nastudování. Všichni, divadlo i orchestr, vynaložili nejlepší své síly, aby z vděčnosti odměnili Mozarta dobrým provedením. Také opatření sborů a dekorací vyžadovalo velmi značného nákladu, což všechno pan Guardasoni skvěle zařídil. Neobyčejné množství diváků všeobecnou pochvalou ručí za veliký úspěch.“ Vídeňské uvedení opery už takový úspěch nemělo a císař prohlásil: „Opera je to božská, je možná krásnější než Figaro, ale není to pokrm pro zuby mých Vídeňáků.“ Mozart na to poznamenal, že by měli dostat čas, aby ji mohli přežvýkat, což se jim časem podařilo, a tak začal Mozartův Don Giovanni dobývat dodnes trvající úspěch v celém světě.

Janáčkova opera uvede Dona Giovanniho v jeho původní, tzv. pražské verzi. Svou inscenační koncepci předvede režisér Karel Drgáč, který ji nastudoval již v roce 2005 na Open Air Gars v Rakousku. Hudebně operu připraví dirigent Jan Zbavítel. Premiéra se uskuteční 13. října 2006.

Beno Blachut ml., dramaturg JO ■

Rukopis Wolfganga Amadea Mozarta Dona Giovanniho.

Plakát k pražskému nastudování opery.

Známý neznámý Idomeneo

Celý svět slaví v letošním roce 250. výročí narození skladatele Wolfganga Amadea Mozarta. Přestože Mozartova díla jsou nedílnou součástí naší kultury a posluchači mají nepřehledné možnosti setkání ať již s koncertní či s operní tvorbou geniálního tvůrce, nabízí tak významné výročí možnost obrátit pozornost i k dílům méně uváděným, která přesto svou kvalitou v ničem nezaostávají za populárnějšími opusy.

K takovým patří i opera *Idomeneo*, jež se v Mozartově díle řadí k přelomovým, neboť stylisticky stojí na počátku vrcholných operních děl jako *Don Giovanni* či *Figarova svatba* a hudebně nenechá nikoho na pochybách o skladatelské vyzrálosti tehdy čtyřadvacetiletého Mozarta. Na počátku vzniku *Idomeneo* byla objednávka bavorského kurfiřta Karla Teodora na operu pro karnevalovou sezonu v mnichovském divadle v zimě 1781. Přestože kurfiřtem vybrané libreto nepatřilo mezi literární novinky – bylo již mimo jiné zhudebněno italským skladatelem B. Galuppiem – poskytlo Mozartovi dramaticky nosný příběh.

Antika patřila v 18. století k oblíbeným pramenům, ze kterých čerpali tvůrci operních libret, a *Idomeneo* není výjimkou. V tomto případě je námět o to zajímavější, že navazuje dějově na Homérovu slavnou báseň *Ilias*, protože krétský král *Idomeneo* byl rovněž účastníkem trojské války a patřil k předním vojevůdcům v řeckém táboře, o čemž svědčí skutečnost, že byl mezi deseti vyvolenými bojovníky, kteří se ukryli v útrokách trojského koně a měli tak rozhodující podíl na pádu Tróje. Děj opery začíná ve chvíli návratu krále na Krétu, kde je toužebně očekáván. Stejně jako v případě *Odysea* není návrat bez komplikací; aby usmířil rozhněvaného

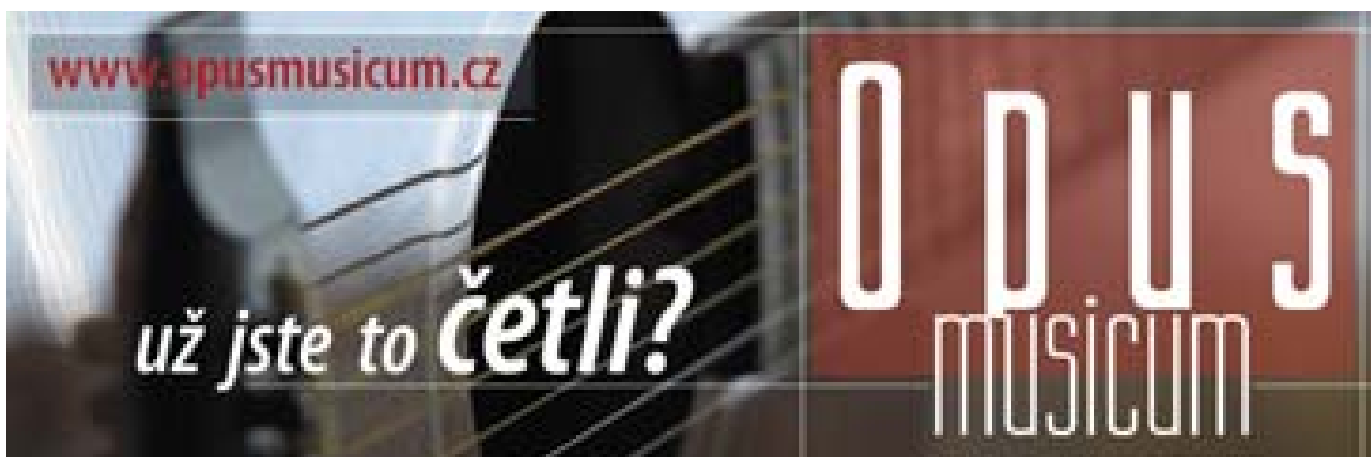
Návrh scény Jana Duška.

boha moří Neptuna, musí *Idomeneo* přislíbit oběť v podobě první lidské bytosti, kterou spatří na břehu moře. A tím je jeho syn *Idamantes*...

Opera sklidila při premiéře velký ohlas a dodnes se pravidelně objevuje na repertoáru předních divadel, i když ne tak často, jak by si zasloužila. Příčinou jsou nároky, jež toto dílo klade na pěvecké obsazení hlavních rolí. Pokud inscenace vychází z Mozartovy vídeňské úpravy díla, kdy skladatel přepracoval roli *Idamanta* původně psanou pro kastráta na tenorový part, jsou k provedení zapotřebí tři vynikající tenoristé. V Brně byl *Idomeneo* naposledy uveden v roce 1941. Současná inscenace je dílem mezinárodního týmu, v jeho čele stojí rakouský dirigent Caspar Richter, pravidelně působící ve Filharmonii Brno. Režisérem je Václav Věžník, výtvarník scény Jan Dušek a výtvarnice kostýmů Jarmila Konečná – tvůrci vynikající inscenace *Boitova Mefistofela*. V hlavních rolích se představí Igor Kucer a Jozef Kundlák (*Idomeneo*), Agnieszka Bochenek-Osiecka a Tatiana Teslia (*Ilia*), Robert Remeselník a Aleš Voráček (*Idamante*) a další.

Premiéra 24. listopadu 2006 v Mahenově divadle.

Patricie Částková, dramaturgyně JO ■

Blahopřejeme...

Významné životní jubileum, 50 let, oslaví 15. září Jan Zvoník, český herec, člen činohry Mahenova divadla v Brně od roku 1982.

Narodil se v Brně v rodině hudebníka a již od dětství chtěl hrát divadlo. Nejdříve navštěvoval experimentální školu při brněnské konzervatoři, odkud přestoupil do baletního oddělení konzervatoře. Pak studoval herectví na této umělecké škole a během studia účinkoval několikrát v Divadle na provázku, kde se projevil jeho talent. Po abso-

lutoriu nastoupil do činohry Státního divadla Oldřicha Stibora v Olomouci, kde mu byly svěřeny četné role světového i domácího repertoáru, jako byl Shakespearův Hamlet, Mortimer ze Schillerovy Marie Stuartovny, Jago ze Shakespearova Othella. Do činohry tehdejšího Státního divadla v Brně nastoupil jako vyzrálý herec s dobrou jevištní přípravou, neokázalými hereckými prostředky a s výrazným pohybovým nadáním. Ve všech svých dramatických i komediálních rolích dovede vždy zaujmout diváka.

Z jeho jevištních postav zaujal Emil Magis v Marceaově Vajíčku, kterého ztvárnil s vnitřní koncentrovaností stejně jako Dona Juana v Brechtově úpravě Molièrové tragédie, nebo Odysseus v Shakespearově hře Troilus a Kressida. S velkým úspěchem si zopakoval Hamleta, dále hrál např. Onučkina v Gogolově Ženitbě a zazářil jako sluha Smerďakov v Dostojevského Bratřech Karamazových, kterého ztvárnil jako člověka vnitřně rozvráceného a ponižovaného. Svůj nesporný komediální talent uplatnil jako Pan Franc v Jiráskově Lucerně a jeho charakteristické herectví se projevilo v posledních inscenacích na jevišti Mahenovy činohry, jako je Ulrik Brendel z Ibsenova Rosmersholmu, Don Gusman Brimborion ve Figarově svatbě Pierre-Augustina Caron de Beaumarchaise a vynikající Verbíř v Matce Kuráži B. Brechta.

Jan Zvoník dovede vždy vycítit podstatu každé role a vytváří tak vzácnou kontinuitu mezi jevištěm a hledištěm.

Vzpomínáme...

Před deseti lety odešli do divadelního nebe český herec a činoherní režisér Oldřich Slavík (28. 6. 1996) a činoherní režisér Pavel Hradil (17. 6. 1996), členové činohry Národního divadla v Brně.

Oldřich Slavík se narodil 15. 12. 1933 v Bělé pod Bezdězem, byl elémem v Karlovarském divadle a působil v různých divadlech, v roce 1965 byl angažován do brněnské činohry, kde zastával také funkci uměleckého šéfa činohry (1986–1989).

Jednou z prvních rolí Oldřicha Slavíka na brněnském jevišti byl Macheath v Gayově původní verzi Žebrácké opery, uváděné jako Polly, dále se zaskvěl v postavě Patrona Fortunata v Goldonihy Poprasku na laguně, kde prokázal svůj komediální talent. Nezapomenutelný byl Slavíkův učitel Medvěděnko v Čechovově Rackovi, který byl jedním z uměleckých vrcholů jeho herecké kariéry. Věnoval se rovněž režijní práci, pod jeho vedením byla nastudována řada dětských představení, jako byl např. Doktor Bolíto a zvířátka a zejména inscenace Slavíka od F. Pavlíčka. Za jeho uměleckého vedení činohry byl zahájen provoz Divadélka na hradbách, dnešní Malé scény Mahenova divadla. Věnoval se také pedagogické práci na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Pavel Hradil se narodil 8. 7. 1935 v Brně, od mládí účinkoval v amatérských souborech, studoval na Janáčkově akademii múzických umění v Brně obor činoherní režie ve třídě významného režiséra Evžena Sokolovského.

Své první angažmá nastoupil v ostravském divadle Petra Bezruče, do Brna přichází již jako vyzrálý režisér. Ještě jako hostující režisér zde nastudoval Zavraždění svatě Celestiny, kuplířky z města Salamanky a vynikající inscenaci Zbojníci a žandáři aneb Jánošík E. Brylla a K. Gärtnerové. Z dalších jeho inscenací můžeme jmenovat Lorcův Dům doni Bernardy, Brechtův Život Galileův, Amadea P. Schaffera a zejména Krále Krysu v Hubačově drammatizaci Clavellova románu. Inscenace Pavla Hradila vždy přesvědčily hlubokou erudicí, vynikající souhrou jednotlivců i ansámbly a kontinuitou mezi hledištěm a jevištěm.

Věnoval se také pedagogické práci na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Oldřich Slavík a Pavel Hradil patřili k významným divadelním umělcům, kteří se podíleli na tvářnosti brněnské činohry.

Před lety...

Před 60 lety, 3. 8. 1946, zemřel v Praze Jindřich Edl, operní pěvec a režisér, člen Národního divadla v Brně v letech 1909–1919.

Narodil se 10. 10. 1872 v Praze a svou hereckou dráhu začal v roce 1891 na ochotnickém jevišti, pak působil v různých divadlech. První rolí Jindřicha Edla na brněnském jevišti byl Radovan ve Smetanově Libuši, dále to byl Budivoj v Daliborovi, Mícha v Prodané nevěstě, Tomáš v Hubičce. Zpíval také Scharplesse v Pucciniho Madame Butterfly, Masetta v Donu Giovannim W. A. Mozarta a další role světového repertoáru.

Svémi výkony na brněnském jevišti si získal velkou popularitu u operního obecenstva a oblibu u svých kolegů. Po odchodu z Brna působil v Plzni a pak v Praze, kde byl sólistou a režisérem vinohradské zpěvohry.

Před 40 lety, 8. 8. 1966, zemřela v Brně Helena Krtičková, členka činohry Národního divadla, Zemského a Státního divadla v Brně v letech 1920–1962.

Narodila se 8. 1. 1893 v Josefově-Jaroměři. Do Brna přišla ze Zagrebu se svým manželem Stanislavem Krtičkou, klarinetistou operního orchestru. Na výzvu Leoše Janáčka se zapsala na dramatický obor konzervatoře a absolvovala rolí Lízalky v Maryše bratří Mrštíků. V roce 1920 ji ředitel Václav Štech angažoval do činohry

Národního divadla a poprvé se představila brněnskému publiku jako služka Marie v Molárově hře Liliom, kde se projevil její výrazný herecký talent a získala si hned oblibu u místního činoherního publika. Helena Krtičková vynikala v postavách, ve kterých mohla uplatnit svůj komediální talent. Za čtyřicet let svého působení v činohře vytvořila nesčetné množství žen z lidu, služek i maloměšťáckých paniček. Vynikající byla její lidská Chůva v Gamzově úpravě Dickensova románu Cvrček u krbu, Strouhalka v Maryši bratří Mrštíků, Ptáčková v Tylově Chudém kejklíři. V závěrečných letech své divadelní kariéry ztvárnila na brněnském jevišti několik pozoruhodných postav, např. Sochařovu ženu v Nezvalově Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou či Christinu v komedii E. de Filipa Lež má dlouhé nohy.

Helena Krtičková se svými vynikajícími komediálními výkony zapsala do historie brněnského divadelnictví dvacátých až šedesátých let.

Před 40 lety, 15. 8. 1966, zemřel v Brně Karel Hospodský, člen činohry Národního, Zemského a Státního divadla v Brně v letech 1929–1966.

Narodil se 14. 3. 1900 v Praze, v rodině hostinského, hercovo jméno není pseudonym. Jako šestnáctiletý se stal členem ochotnického kroužku s názvem Brabenci a byly mu nejbližší komediální role. Prošel různými kočovnými společnostmi, působil v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích a přijal pozvání šéfa brněnské činohry

Rudolfa Waltra na angažmá v brněnské činohře. Jeho první rolí byl generál Hasdrubal v Sherwoodově Cestě do Říma.

Karel Hospodský se řídil svým instinktem, měl výborný jevištní projev a byl jedním ze staré generace, která vládla dobrou jevištní mluvou. Byl hercem širokého rejstříku, zprvu hrál sluhy, lidové figurky, později v rolích klasického i soudobého repertoáru uplatňoval svou hereckou vyzrálou. Do historie brněnské činohry se zapsal jako Lízal v Maryši bratří Mrštíků a Karenin z Tolstého Anny Kareninové. Jeho poslední rolí byl sedlák z Ibsenova Peer Gynta.

Karel Hospodský patří k výrazným představitelům realistického herectví a k reprezentantům brněnského činoherního herectví.

Před 80 lety, 12. 9. 1926, se konala premiéra úspěšné revue Z Brna do Brna, autorů O. Kincla, S. Erryho, V. Skocha a O. Nového. Režie se ujal O. Nový a choreografie Jaroslav Hladík.

Před 70 lety, 20. 9. 1936, se v Divadle na hradbách konala původní premiéra opery Bohuslava Martinů Divadlo za branou. Dirigentem byl Antonín Balatka a režisérem Rudolf Walter.

Před 35 lety, 27. 9. 1971, se v Redutě uskutečnila původní premiéra minioper Eufrides před branami Tymén, Evropská turistika a Johanes doktor Faust brněnského skladatele Josefa Berga. Dirigentem byl Václav Nosek, který se také společně s Evaldem Schormem ujal režie. V titulních rolích se představili Vladimír Krejčířík, Jaroslav Ulrych, Oldřich Slavík a další.

Eva Šlapanská. Foto archiv NDB ■

Program NDB – září 2006

Janáčkovovo divadlo

16. so 19.00–22.00	Antonín Dvořák JAKOBÍN opera	sk. PS/1, PS/2
17. ne 17.00–20.00	Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA opera	sk. F
18. po 19.00–21.10	Leoš Janáček / Petr Zuska SONÁTA Maurice Ravel / Zdeněk Prokeš PAVANA ZA MRTVOU INFANTKU BOLERO Igor Stravinskij / Libor Vaculík SVĚCENÍ JARA Baletní večer na hudbu skladatelů XX. století	
19. út 19.00–21.20	Giuseppe Verdi RIGOLETTO opera	sk. U
22. pá 20.00	Mezinárodní hudební festival Moravský podzim Filharmonie Brno	Prodej vstupenek: www.arskoncert.cz
23. so 17.00–20.10	Antonín Dvořák RUSALKA opera	sk. C
26. út 19.00–22.00	Georges Bizet CARMEN opera Představení k 80. narozeninám režiséra Ladislava Štrose.	
27. st 19.30	Mezinárodní hudební festival Moravský podzim Beethoven Orchester Bonn	Prodej vstupenek: www.arskoncert.cz
29. pá 19.00–21.45	Petr Iljič Čajkovskij / Robert Strajner LABUTÍ JEZERO romantický balet	Cena diváka 2002
30. so 19.00–22.00	Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA opera	

Soubor baletu NDB a orchestr Janáčkovy opery je od 8. do 13. září 2006 v Německu s inscenacemi Labutí jezero a D.M.J. 1953–1977 v rámci Projektu Taneční most/Tanzbrücke a 25. září odjede balet NDB s inscenací Labutí jezero do Státní opery Praha.

Mahenovo divadlo

13. st 17.00–20.00	Bertolt Brecht MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI činohra	sk. KO
14. čt 19.00–21.20	Molière ŠKOLA ŽEN komedie	sk. A/1
15. pá 19.00–21.30	William Shakespeare JAK SE VÁM LÍBÍ komedie	sk. Dárek 2006/1
16. so 17.00–19.30	Vítězslav Nezval MANON LESCAUT poetická hra	sk. RP
19. út 19.00–21.20	Agatha Christie PAST NA MYŠI detektivní hra	Cena diváka 2004

21. čt 19.00–21.30	Jan Drda DALSKABÁTY, HŘÍŠNÁ VES aneb ZAPOMENUTÝ ČERT pohádková komedie
22. pá 19.00–21.20	Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais FIGAROVA SVATBA komedie
23. so 18.00–19.30	Hans Christian Andersen SNĚHOVÁ KRÁLOVNA ledová pohádka pro děti od 6 let a dospělé
25. po 19.00–21.30	Vítězslav Nezval MANON LESCAUT poetická hra
26. út 19.00–21.20	Molière ŠKOLA ŽEN komedie Cena diváka 2005
27. st 19.00–21.30	Petr Malásek / Libor Vaculík EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ taneční muzikál

Divadlo Reduta

8. pá 19.00–21.00	ZA OPERETOU KOLEM SVĚTA zábavná výpravná féerie
9. so 15.00–17.00	ZA OPERETOU KOLEM SVĚTA zábavná výpravná féerie
9. so 19.00–21.00	ZA OPERETOU KOLEM SVĚTA zábavná výpravná féerie
10. ne 19.00	Divadlo Ungelt CASANOVA (Komorní divadlo Františka Němce) Hrají: F. Němec, J. Tesařová
14. čt 19.00–20.30	Rainer Werner Fassbinder HOŘKÉ SLZY PETRY VON KANTOVÉ činohra
29. pá 19.00	Lars Norén DÉMONI koktejl silných emocí PREMIÉRA sk. R premiéra
30. so 19.00	Lars Norén DÉMONI koktejl silných emocí

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA!

Prosíme vás, respektujte začátek představení. Po něm již nikdo nebude vpuštěn do hlediště.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V HOTOVOSTI A NA PLATEBNÍ KARTY:

Vstupenky lze, není-li určeno jinak, zakoupit měsíc před představením
 – v administrativní budově NDB, Dvořákova 11, tel.: 542 158 183–4,
 denně od 8.00 do 17.30 hodin, v sobotu od 9.00 do 12.00 hodin
 – v Redutě, Zelný trh 4, tel.: 542 424 560, ve všední dny od 10.00 do 14.00 hodin.

JEN V HOTOVOSTI: hodinu před představením v pokladnách divadel.

Program NDB – říjen 2006

Janáčkovovo divadlo

1. ne 19.00	KONCERT K ŽIVOTNÍMU JUBILEU OPERNÍHO PĚVCE RICHARDA NOVÁKA	
2. po 19.30	Mezinárodní hudební festival Moravský podzim Arménská filharmonie	Prodej vstupenek: www.arskoncert.cz
3. út 19.00–21.10	Leoš Janáček / Petr Zuska Maurice Ravel / Zdeněk Prokeš Igor Stravinskij / Libor Vaculík Baletní večer na hudbu skladatelů XX. století	SONÁTA PAVANA ZA MRTVOU INFANTKU, BOLERO SVĚCENÍ JARA
4. st 19.00–22.10	Antonín Dvořák RUSALKA opera	sk. R
6. pá 19.00–21.25	Adolphe Charles Adam / Vasilij Medveděv KORZÁR romantický balet	sk. A/1, A/2
7. so 19.30	Mezinárodní hudební festival Moravský podzim Radiosymphonieorchester Wien Český filharmonický sbor Brno	Prodej vstupenek: www.arskoncert.cz
12. čt 19.30	KONCERT FILHARMONIE BRNO	Předprodej vstupenek: FB, Besední ul.
13. pá 19.00	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	PREMIÉRA sk. JD premiéra
14. so 19.00	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	sk. E/1, E/2
17. út 19.00–21.00	Léo Delibes / Bronislav Roznos SYLVIE současně romantický balet	sk. S
18. st 19.00–22.00	Georges Bizet CARMEN opera	
19. čt 19.30	KONCERT FILHARMONIE BRNO	Předprodej vstupenek: FB, Besední ul.
20. pá 19.30	KONCERT FILHARMONIE BRNO	Předprodej vstupenek: FB, Besední ul.
21. so 17.00	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	sk. C
22. ne 17.00–20.00	Antonín Dvořák JAKOBÍN opera	sk. RP
24. út 17.00–19.15	Leoš Janáček KÁŤA KABANOVÁ opera	sk. KO
25. st 19.00–21.20	Giuseppe Verdi RIGOLETTO opera	sk. Dárek 2006/1, Dárek 2006/2
26. čt 19.30	KONCERT FILHARMONIE BRNO	Předprodej vstupenek: FB, Besední ul.
27. pá 19.00–21.00	Léo Delibes / Bronislav Roznos SYLVIE současně romantický balet	sk. BA
29. ne 18.00	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	

31. út Bedřich Smetana
19.00–22.00 **PRODANÁ NEVĚSTA** opera

Soubor baletu NDB a orchestr Janáčkovy opery hostuje 15., 23. a 30. října s baletem Labutí jezero ve Státní opeře Praha.

Mahenovo divadlo

2. po 19.00–21.30	William Shakespeare JAK SE VÁM LÍBÍ komedie	sk. Dárek 2006/2
3. út 19.00–21.20	Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais FIGAROVA SVATBA komedie	sk. B/1
4. st 19.00–22.00	Bertolt Brecht MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI činohra	sk. B/2
7. so 19.00–21.20	Alois a Vilém Mrštíkové MARYŠA drama	sk. PS/1
8. ne 14.30–17.00	Petr Malásek / Libor Vaculík EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ taneční muzikál	
8. ne 19.00–21.30	Petr Malásek / Libor Vaculík EDITH, VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ taneční muzikál	
9. po 19.00–21.30	Vítězslav Nezval MANON LESCAUT poetická hra	sk. BČ
12. čt 19.00–21.40	William Shakespeare VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ komedie	
13. pá 19.00–21.30	Jan Drda DALSKABÁTY, HŘÍŠNÁ VES aneb ZAPOMENUTÝ ČERT pohádková komedie	
14. so 19.00–22.00	Bertolt Brecht MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI činohra	
16. po 19.00–21.20	Agatha Christie PAST NA MYŠI detektivní hra	Cena diváka 2004
18. st 19.00–21.20	Molière ŠKOLA ŽEN komedie	Cena diváka 2005
19. čt 19.00–21.20	Georges Feydeau TAKOVÁ ŽENSKÁ NA KRKU komedie	
20. pá 19.00–21.30	William Shakespeare JAK SE VÁM LÍBÍ komedie	
21. so 18.00–19.30	Hans Christian Andersen SNĚHOVÁ KRÁLOVNA ledová pohádka	
23. po 19.00–21.20	Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais FIGAROVA SVATBA komedie	
25. st 10.00–13.00	William Shakespeare MNOHO POVÝKU PRO NIC komedie	
26. čt 19.00–21.40	William Shakespeare VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ komedie	
27. pá 19.00	Reginald Rose DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ soudní drama	PREMIÉRA sk. MD premiéra

Program NDB – říjen 2006

28. so 19.00	Reginald Rose DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ soudní drama	sk. D
30. po 19.00	Reginald Rose DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ soudní drama	sk. ČP
31. út 18.00–20.30	Vítězslav Nezval MANON LESCAUT poetická hra	sk. SP

Malá scéna Mahenova divadla

3. út 19.30–20.30	Miro Gavran LÁSKY GEORGE WASHINGTONA činohra
7. so 15.00–16.00	Rostislav Pospíšil JAK SI SPOLU HRÁLI pohádková féerie pro děti od 3 do 8 let

Divadlo Reduta

6. pá 19.00	Lars Norén DÉMONI koktejl silných emocí	
7. so 19.00–21.45	Wolfgang Amadeus Mozart KOUZELNÁ FLÉTNA singspiel o dvou dějstvích	
9. po 19.00–21.00	Nikolaj Rimskij-Korsakov MOZART A SALIERI opera Wolfgang Amadeus Mozart REQUIEM koncert	(Divadelní sál) (Mozartův slavnostní sál)
11. st 19.00–20.30	Rainer Werner Fassbinder HOŘKÉ SLZY PETRY VON KANTOVÉ činohra	
12. čt 19.00	Divadlo Viola: Geraldine Aron MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD Hraje: Eliška Balzerová	
16. po 19.00–21.45	Martin McDonagh OSIŘELÝ ZÁPAD drsná komedie	OBNOVENÁ PREMIÉRA
17. út 19.00–21.45	Martin McDonagh OSIŘELÝ ZÁPAD drsná komedie	
21. so 19.00	Divadlo Semafor PENSION ROSAMUNDA Hrají: Jitka Molavcová, Jiří Suchý a soubor divadla	
22. ne 19.00–21.20	Patrick Marber NA DOTEK současná hra předního anglického dramatika	
26. čt 19.00–21.45	Wolfgang Amadeus Mozart KOUZELNÁ FLÉTNA singspiel o dvou dějstvích	ZAKOUPENO
28. so 19.00	QUINTENSPRUNG koncert rakouského kvinteta	(Mozartův slavnostní sál)
29. ne 19.00	SHALOM koncert André Hübner-Ochodlo & The Atelier Klezmer Band. V rámci Dnů židovské kultury.	

SIMPLY CLEVER

Nová **Škoda Octavia Combi**
NEJLEPŠÍ ROZHODNUTÍ JSOU TA, KTERÁ VÁS BAVÍ

Nerozhodujte se příliš dlouho a přijďte si užít zkušební jízdu
v novém voze Škoda Octavia Combi. Tešíme se na Vás!

Váš prodejce vozů Škoda:

AZ SERVIS, s.r.o.
Kulkova 946/30
614 00 Brno-město
Tel.: 541 575 802
Fax: 545 211 210
azservis@az-servis.cz
www.az-servis.cz

LETENKY

rezervujte na www.KRÁLOVNA.cz

Nejlepší
online
vyhledávač
letenek
na českém
internetu

Amsterdam za **380 Kč**

Paříž za **380 Kč**

Řím za **380 Kč**

Hamburg za **840 Kč**

New York za **8 000 Kč**

Chicago za **9 500 Kč**

Ceny jsou tam i zpět a neobsahují
letištní poplatky.

LETENKY ONLINE
UBYTOVÁNÍ ONLINE
POJIŠTĚNÍ ONLINE

